

USTAWA

z dnia 2007 r.

**Przepisy wprowadzające ustawę o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii
oraz ustawę o Krajowej Stacji Chemiczno - Rolniczej**

Rozdział 1

Przepis ogólny

Art. 1. Z dniem 1 lipca 2008 r. wchodzi w życie:

- 1) ustawa z dnia 2007 r. o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii (Dz. U. Nr....., poz.);
- 2) ustawa z dnia 2007 r. o Krajowej Stacji Chemiczno - Rolniczej (Dz. U. Nr....., poz.).

Rozdział 2

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 2. W ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 187, poz. 1567, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się art. 22;
- 2) po art. 62 dodaje się art. 62a w brzmieniu:

„Art. 62a. Przepisy niniejszego rozdziału nie mają zastosowania do lekarzy weterynarii zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii. Zasady odpowiedzialności służbowej tych osób określają przepisy odrębne.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa podlegają Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii oraz Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych.”;

2) w art. 23b uchyla się ust. 3.

Art. 4. W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. Nr 80, poz. 872, z późn. zm.³⁾) w załączniku pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) wojewódzcy, powiatowi i graniczni inspektorzy bezpieczeństwa żywności i weterynarii”.

Art. 5. W ustawie z dnia 26 lipca 2000 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 89, poz. 991, z 2004 r. Nr 91, poz. 876 oraz z 2005 r. Nr 167, poz. 1399 i Nr 249, poz. 2103) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 uchyla się pkt 5;

2) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nawozy organiczne, organiczno-mineralne oraz mineralne nieoznaczone znakiem "NAWÓZ WE" mogą być wprowadzone do obrotu na podstawie pozwolenia Dyrektora Krajowej Stacji Chemiczno - Rolniczej, zwanego dalej „Dyrektorem Krajowej Stacji”.”;

3) w art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wykaz nawozów jest publikowany na stronie internetowej Krajowej Stacji Chemiczno - Rolniczej, zwanej dalej „Krajową Stacją”.”;

4) w art. 11a ust. 3 – 5 otrzymują brzmienie:

„3. Plan nawożenia, o którym mowa w ust. 1 i 2, opiniuje okręgowa stacja chemiczno – rolnicza, zwana dalej „okręgową stacją”.

4. Za wydanie opinii, o której mowa w ust. 3, okręgowa stacja pobiera opłatę.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, sposób uiszczania oraz wysokość opłaty za opiniowanie planu nawożenia, o którym mowa w ust. 1 i 2, mając na względzie koszty ponoszone przez okręgową stację przy wydawaniu opinii.”;

5) w art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Szkolenie, o którym mowa w ust. 1, prowadzi Krajowa Stacja.”;

6) w art. 15 uchyla się pkt 2;

7) uchyla się rozdział 5;

8) art. 20c i 20d otrzymują brzmienie:

„Art. 20c. 1. Nadzór nad wprowadzaniem do obrotu nawozów sprawuje Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, zwana dalej „Inspekcją”.

2. Nadzór obejmuje w szczególności:

- 1) dokonywanie inwentaryzacji nawozów,
- 2) przeprowadzanie kontroli w zakresie spełniania przez nawozy wymagań jakościowych, dokonywanej na podstawie badań ich parametrów chemicznych, fizycznych i fizykochemicznych,
- 3) przeprowadzanie kontroli w zakresie spełniania przez nawozy oznaczone znakiem "NAWÓZ WE" wymagań jakościowych określonych dla ich typów w przepisach Unii Europejskiej w sprawie nawozów,
- 4) przeprowadzanie kontroli w zakresie zgodności nawozów z typami nawozów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2, oraz kontroli w zakresie spełniania przez te nawozy szczegółowych wymagań jakościowych określonych dla tych typów nawozów, na podstawie badań ich parametrów chemicznych, fizycznych i fizykochemicznych.

Art. 20d. Do kontroli w ramach nadzoru, o którym mowa w art. 20c, stosuje się odpowiednio przepisy o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii.”;

9) w art. 20e w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W ramach nadzoru powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności i weterynarii, zwany dalej „powiatowym inspektorem”, może wydać decyzję w sprawie:”;

10) w art. 21:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powiatowy inspektor właściwy ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania osoby wprowadzającej nawóz do obrotu wydaje decyzję, w której stwierdza wprowadzenie do obrotu nawozu oznaczonego znakiem "NAWÓZ WE" niespełniającego wymagań jakościowych określonych w przepisach Unii Europejskiej w sprawie nawozów lub niezgodnie z warunkami określonymi w art. 3 lub 4a, oraz określa termin jego wycofania z obrotu, ilość wprowadzonego do obrotu nawozu oraz wysokość opłaty sankcyjnej, o której mowa w ust. 1.”,

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) właściwy do wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, jest wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności i weterynarii właściwy dla województwa mazowieckiego.”;

11) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Powiatowy inspektor przekazuje właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego decyzję, o której mowa w art. 21 ust. 2, która stała się ostateczna.

2. W razie niespełnienia obowiązku wniesienia opłaty sankcyjnej wynikającego z decyzji, o której mowa w art. 21 ust. 2, właściwy naczelnik urzędu skarbowego zawiadamia powiatowego inspektora, który wystawia tytuł wykonawczy stanowiący podstawę do przymusowego ściągnięcia tej opłaty w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

12) użyte w art. 4 w ust. 1 i 6, art. 4a ust. 1, 2 i 4 oraz art. 7 ust. 1, w różnym przypadku wyrazy „minister właściwy do spraw rolnictwa” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Dyrektor Krajowej Stacji”.

Art. 6. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.⁴⁾) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kontrola, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie obejmuje kontroli artykułów rolno – spożywczych, pasz oraz produktów pochodzenia zwierzęcego, określonych w odrębnych przepisach.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 208, poz. 1541) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa reguluje sprawy jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych.”;

2) w art. 10 ust. 1-2 otrzymują brzmienie:

„1. Artykuły rolno-spożywcze wprowadzane na obszar celny Wspólnoty mogą być dopuszczone do obrotu, w rozumieniu przepisów prawa celnego, po przeprowadzeniu kontroli jakości handlowej przez granicznego inspektora bezpieczeństwa żywności i weterynarii, zwanego dalej „granicznym inspektorem”, i sporządzenia protokołu z tej kontroli.

1a. W przypadku konieczności wykonania badań laboratoryjnych artykuły, o których mowa w ust. 1, mogą być za zgodą organu celnego:

1) składowane w miejscu i na warunkach określonych przez granicznego inspektora, do czasu uzyskania wyników badań próbek pobranych przez ten organ, albo

2) skierowane do miejsca przeznaczenia i poddane badaniom laboratoryjnym przez właściwego miejscowo powiatowego inspektora bezpieczeństwa żywności i weterynarii, zwanego dalej „powiatowym inspektorem”.

2. W przypadku wydania przez granicznego inspektora decyzji o zakazie wprowadzenia artykułu rolno – spożywczego do obrotu, o której mowa w art. 29 ust. 1, organ celny odmawia przyjęcia zgłoszenia celnego, chyba, że przepisy odrębne stanowią inaczej.”;

3) w art. 12:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podjęcie działalności gospodarczej w zakresie produkcji, składowania, konfekcjonowania i obrotu artykułami rolno-spożywczego podlega zgłoszeniu powiatowemu inspektorowi, właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę zgłaszającego, z zastrzeżeniem ust. 2.”,

b) w ust. 2 uchyla się pkt 2,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1, należy zgłosić powiatowemu inspektorowi, w terminie 7 dni od dnia jej zaprzestania.”;

4) w art. 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Znak jakości przyznaje minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, zwanego dalej „Głównym Inspektorem.”;

5) w art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, na wniosek Głównego Inspektora, może, w drodze decyzji, cofnąć przyznanie znaku jakości przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli artykuł rolno – spożywczy przestaje spełniać wymagania jakościowe, o których mowa w art. 13 ust. 1.”;

6) tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 3

Zadania i uprawnienia Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii w zakresie jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych”;

7) uchyla się art. 16;

8) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, zwana dalej „Inspekcją”, wykonuje następujące zadania w zakresie jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych:

- 1) nadzór nad jakością handlową artykułów rolno – spożywczych, obejmujący:
 - a) kontrolę jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych w produkcji i obrocie, w tym wywożonych za granicę,
 - b) kontrolę jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych sprowadzanych z zagranicy, w tym kontrola graniczna tych artykułów,
 - c) dokonywanie oceny i wydawanie świadectw w zakresie jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych,
 - d) kontrolę artykułów rolno – spożywczych posiadających zarejestrowane, na podstawie odrębnych przepisów, chronione nazwy pochodzenia, chronione oznaczenia geograficzne albo nazwy specyficznego charakteru oraz współpraca z jednostkami sprawującymi taką kontrolę w innych państwach;

- 2) kontrola warunków składowania i transportu artykułów rolno – spożywczych;
- 3) współpraca z jednostkami organizacyjnymi pełniącymi funkcję agencji płatniczych w zakresie realizacji Wspólnej Polityki Rolnej;
- 4) udzielanie informacji i szkolenie w zakresie przepisów i wymagań dotyczących jakości handlowej lub ustalania klas jakości handlowej oraz metod i badań artykułów rolno – spożywczych.

2. Kontrola jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych w produkcji może dotyczyć również sposobu żywienia i warunków chowu zwierząt, jeżeli informacja w tym zakresie została zadeklarowana przy wprowadzaniu artykułu rolno – spożywczego do obrotu.

3. Zadania w zakresie, o którym mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1 lit a, c, d i pkt 2 – wykonuje powiatowy inspektor, z zastrzeżeniem ust. 4;
- 2) pkt 1 lit. b – wykonuje graniczny inspektor;
- 3) pkt 3 i 4 – wykonują organy Inspekcji.

4. Graniczna kontrolę artykułów rolno – spożywczych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i d, wykonuje graniczny inspektor.

9) w art. 17a:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Powiatowy inspektor sprawuje nadzór w zakresie jakości handlowej określonej przepisami Unii Europejskiej odnoszącymi się do:”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Główny Inspektor wyznacza, spośród laboratoriów Inspekcji, laboratorium referencyjne w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1538/91 z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1906/90 w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu (Dz. Urz. WE L 143 z 7.06.1991, str. 11, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 11, str. 272, z późn. zm.)”

c) uchyla się ust. 3;

10) w art. 17b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności i weterynarii, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem”, wydaje świadectwa potwierdzające pochodzenie mięsa wołowego z dorosłych osobników męskich, uprawniające do otrzymania refundacji wywozowych, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej dotyczących warunków udzielania specjalnych refundacji wywozowych do niektórych rodzajów wołowiny bez kości oraz w przepisach Unii Europejskiej dotyczących przyznawania specjalnych refundacji eksportowych w sektorze wołowiny i cielęciny.”;

11) w art. 17c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wojewódzki inspektor prowadzi kontrole prawidłowości dokonanych transakcji finansowanych z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej lub Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji, realizowanych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej oraz Wspólnej Polityki Rybackiej, z wyłączeniem refundacji eksportowych oraz działań objętych Planem Rozwoju Obszarów Wiejskich, zwane dalej „kontrolami”.”,

b) w ust. 3:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przeprowadza analizę ryzyka w rozumieniu rozporządzenia nr 4045/89 w zakresie prawidłowości dokonanych transakcji finansowych z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej lub Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji, realizowanych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej oraz Wspólnej Polityki Rybackiej, z wyłączeniem refundacji eksportowych;”

- pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przekazywania Głównemu Inspektorowi planu kontroli.”,

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Do przeprowadzania kontroli, w zakresie nieuregulowanym w rozporządzeniu nr 4045/89 stosuje się odpowiednio przepisy o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii.

5. Główny Inspektor przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa oraz ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych protokół z kontroli wraz z dokumentacją jej dotyczącą w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli.”;

12) uchyla się art. 18 – 22;

13) uchyla się tytuł rozdziału 4;

14) w art. 23 uchyla się ust. 2 i 3;

15) uchyla się art. 24 – 28;

16) w art. 29 w ust. 1:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W ramach sprawowania nadzoru w zakresie jakości handlowej artykułów rolno - spożywczych, określonym w ustawie i przepisach odrębnych organ Inspekcji może, w drodze decyzji:”;

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) nakazać wycofanie artykułu z obrotu;”;

17) uchyla się art. 30;

18) w art. 30a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Powiatowy inspektor, a w przypadku kontroli granicznej - graniczny inspektor, może, w drodze decyzji, zakazać wprowadzenia do obrotu artykułu niespełniającego wymagań w zakresie chronionych nazw pochodzenia, chronionych oznaczeń geograficznych albo nazw specyficznego charakteru.”;

19) uchyla się art. 30b;

20) w art. 31:

a) ust. 1. otrzymuje brzmienie:

„1. Ocena jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych, zwana dalej „oceną” jest dokonywana przez powiatowego inspektora na wniosek zainteresowanego przedsiębiorcy.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Po dokonaniu oceny powiatowy inspektor wydaje świadectwo jakości handlowej.”;

21) w art. 32 w ust. 1 uchyla się pkt 2;

22) w art. 40 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) nie zgłosił powiatowemu inspektorowi podjęcia lub zaprzestania działalności w zakresie produkcji, składowania, konfekcjonowania lub obrotu artykułami rolno – spożywczymi.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz. U. Nr 63, poz. 638, z późn. zm.⁵⁾) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów art. 10, art. 12-14 oraz art. 16 ust. 1 i 2 sprawują Inspekcja Handlowa i Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, działające na podstawie przepisów odrębnych.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach (Dz. U. Nr 97, poz. 1050, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) organie nadzoru - rozumie się przez to organ Inspekcji Handlowej, Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, Inspekcji Farmaceutycznej lub Inspekcji Sanitarnej.”;

2) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Jeżeli przedsiębiorca w sposób uporczywy nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 12, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej albo powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności i weterynarii nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 1000 do 5000 euro.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. z 2007 r. Nr 41, poz. 271) wprowadza się następujące zmiany:

-

1) w art. 2 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Inspekcję Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, zwaną dalej „Inspekcją”,”;

2) w art. 14 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Hodowca, którego odmiana została wpisana do krajowego rejestru, przekazuje Inspekcji próbkę materiału siewnego niezbędną do dokonania badań kontrolnych.”;

3) w art. 33 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) informować powiatowego inspektora bezpieczeństwa żywności i weterynarii, zwanego dalej „powiatowym inspektorem”, o wystąpieniu organizmów kwarantannowych w rozumieniu przepisów o ochronie roślin, na wytwarzanym materiale rozmnożeniowym i nasadzeniowym;”;

4) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35.1. Oceny materiału siewnego dokonuje, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej:

1) powiatowy inspektor właściwy ze względu na:

a) położenie plantacji – w przypadku oceny polowej,

b) miejsce zamieszkania albo siedzibę prowadzącego obrót lub miejsce dokonywania przerobu – w przypadku oceny cech zewnętrznych;

2) wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności i weterynarii, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem”, właściwy ze względu na miejsce pobrania prób – w przypadku oceny laboratoryjnej.

2. Jeżeli powiatowy inspektor, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie może dokonać oceny materiału siewnego, wojewódzki inspektor wskaże innego powiatowego inspektora, który dokona oceny tego materiału.

3. Jeżeli wojewódzki inspektor nie może wskazać innego powiatowego inspektora do dokonania oceny, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lub w ust. 2, Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, zwany dalej „Głównym Inspektorem”, wskaże innego powiatowego inspektora, który dokona oceny tego materiału.

4. Jeżeli wojewódzki inspektor, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie może dokonać oceny materiału siewnego, Główny Inspektor wskaże innego wojewódzkiego inspektora, który dokona oceny tego materiału.”;

5) w art. 37 w ust. 5 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) oryginał lub uwierzytelnioną kopię świadectwa laboratoryjnej oceny zdrowotności wystawionego przez wojewódzkiego inspektora i świadectwa jakości (oceny cech zewnętrznych) wystawionego przez powiatowego inspektora albo właściwy dla danego państwa urząd kwalifikacyjny – w przypadku sadzeniaków ziemniaka.”;

6) w art. 39 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Powiatowy inspektor pobiera próby urzędowe materiału siewnego do oceny tożsamości odmianowej i przesyła je do właściwej jednostki organizacyjnej Centralnego Ośrodka.”;

7) w art. 41 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Oceny polowej materiału siewnego dokonują pracownicy Inspekcji, upoważnieni przez powiatowego inspektora, zwani dalej „urzędowymi kwalifikatorami”.”;

8) w art. 42 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pracownicy Inspekcji, upoważnieni przez wojewódzkiego inspektora, zwani dalej „urzędowymi próbobiorcami”.”;

9) w art. 51 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W razie niewniesienia opłat za pobranie urzędowych prób i ocenę materiału siewnego odpowiednio wojewódzki inspektor lub powiatowy inspektor informuje o tym właściwy urząd skarbowy.”;

10) w art. 52:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli składający wniosek o dokonanie oceny polowej lub oceny cech zewnętrznych materiału siewnego nie zgadza się z wynikiem oceny zawartym w świadectwie albo informacji, wystawionych przez powiatowego inspektora, może zwrócić się do wojewódzkiego inspektora z wnioskiem o ponowne dokonanie oceny.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Jeżeli składający wniosek o dokonanie oceny laboratoryjnej lub laboratoryjnej oceny zdrowotności materiału siewnego nie zgadza się z wynikiem oceny zawartym w świadectwie albo informacji, wystawionych przez wojewódzkiego inspektora, może zwrócić się do Głównego Inspektora z wnioskiem o ponowne dokonanie oceny.”;

11) w art. 61 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zniszczenie etykiet, o których mowa w ust. 4, następuje w obecności pracownika Inspekcji upoważnionego przez wojewódzkiego inspektora.”;

12) użyte w art. 2 ust. 3b, art. 40 ust. 5, art. 51 ust. 1, art. 62 ust 3 pkt 3 oraz art. 66 ust. 2a, w różnych przypadkach wyrazy „Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „Inspekcja”;

13) użyte w art. 33 ust. 1 pkt 6, art. 37 ust. 2, art. 66 ust. 2 i 3, art. 67 ust. 2 oraz art. 69 ust. 1, w różnych przypadkach wyrazy „wojewódzki inspektor” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „powiatowy inspektor”;

14) użyte w art. 42 ust. 2 i art. 43 ust. 1, w różnych przypadkach i liczbie wyrazy „wojewódzki inspektorat ochrony roślin i nasiennictwa” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku i liczbie wyrazami „wojewódzki inspektorat bezpieczeństwa żywności i weterynarii”.

Art. 11. W ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 uchyla się pkt 4;

2) w art. 2 pkt 24 otrzymuje brzmienie:

„24) urzędowe działania - działania w zakresie nadzoru nad zdrowiem roślin, obrotem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz nad wytwarzaniem, oceną i obrotem materiałem siewnym, podejmowane przez organy Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, zwanej dalej „Inspekcją”, lub upoważnione przez nie osoby fizyczne, osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej.”;

3) w art. 3:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Inspekcja przeprowadza obserwacje i kontrole roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów w celu ustalenia występowania:”;

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku stwierdzenia wystąpienia organizmów szkodliwych lub podejrzenia ich wystąpienia powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności i weterynarii, zwany dalej „powiatowym inspektorem”;

4) w art. 5:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Producent prowadzący produkcję roślin, z zastosowaniem integrowanej ochrony roślin oraz wykorzystujący w sposób zrównoważony postęp techniczny i biologiczny w uprawie, ochronie roślin i nawożeniu, zwracający szczególną uwagę na ochronę środowiska i zdrowie ludzi, zwaną dalej „integrowaną produkcją”, może ubiegać się o poświadczenie jej stosowania po wcześniejszym zgłoszeniu zamiaru jej prowadzenia do dyrektora okręgowej stacji chemiczno-rolniczej, zwanego dalej „dyrektorem okręgowej stacji”.

2. Poświadczeniem stosowania integrowanej produkcji jest certyfikat stanowiący zaświadczenie w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, wydawany przez dyrektora okręgowej stacji właściwej ze względu na miejsce prowadzenia upraw, na wniosek producenta roślin oraz znak integrowanej produkcji wraz z numerem producenta.”;

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) prowadził produkcję i ochronę roślin według szczegółowych metodyk opracowanych przez Krajową Stację Chemiczno - Rolniczą;”,

c) ust. 4a i 4b otrzymują brzmienie:

„4a. Przed wydaniem certyfikatu dyrektor okręgowej stacji może przeprowadzić kontrolę w zakresie prowadzenia upraw zgodnie z zasadami integrowanej produkcji.

4b. W toku kontroli, o której mowa w ust. 4a, dyrektor okręgowej stacji może żądać od zainteresowanego producenta przedstawienia zaświadczenia wydanego przez właściwe jednostki organizacyjne, o nieprzekroczeniu w roślinach i produktach roślinnych dopuszczalnych poziomów pozostałości środków ochrony roślin, metali ciężkich, azotanów i innych pierwiastków oraz substancji szkodliwych.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dyrektor okręgowej stacji prowadzi ewidencję producentów roślin stosujących integrowaną produkcję oraz prowadzi kontrolę szkoleń dotyczących integrowanej produkcji w zakresie realizacji programu szkoleń i wydawania zaświadczeń o ukończeniu szkoleń.”,

5) po art. 5 dodaje się art. 5a i 5b w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. W ramach kontroli, o której mowa w art. 5 ust. 6, dyrektor okręgowej stacji może:

- 1) dokonywać kontroli dokumentów objętych przedmiotem kontroli;
- 2) żądać pisemnych lub ustnych informacji, wyjaśnień oraz dostępu do wszelkich danych mających związek z przedmiotem kontroli;
- 3) zabezpieczać dowody.

2. Do przeprowadzania czynności kontrolnych, o których mowa w ust. 1, dyrektor okręgowej stacji może upoważniać pracowników okręgowej stacji.

3. Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych pracownicy okręgowej stacji okazują upoważnienie do przeprowadzenia czynności kontrolnych.

4. Czynności kontrolne przeprowadza się w obecności podmiotu kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej.

5. Podmiot kontrolowany jest obowiązany umożliwić kontrolującemu dokonanie czynności kontrolnych.

6. Uzyskane w wyniku czynności kontrolnych dokumenty, ewidencje, informacje lub dane mogą być wykorzystywane wyłącznie w celu realizacji zadań okręgowej stacji i nie mogą być przekazywane innym organom ani ujawniane, jeżeli nie wymaga tego dobro publiczne lub jeżeli nie wynika to z odrębnych przepisów.

Art. 5b. 1. Z przeprowadzonych czynności i ustaleń kontrolnych sporządza się protokół kontroli w dwóch egzemplarzach, z których jeden pozostawia się podmiotowi kontrolowanemu.

2. Protokół kontroli podpisuje kontrolujący i podmiot kontrolowany. Odmowę podpisania protokołu przez podmiot kontrolowany odnotowuje się w protokole.

3. Podmiot kontrolowany może zgłosić do ustaleń zawartych w protokole kontroli umotywowane zastrzeżenia, w terminie 7 dni od dnia podpisania protokołu, do organu zlecającego kontrolę.

4. W przypadku zgłoszenia zastrzeżeń, o których mowa w ust. 3, organ zlecający kontrolę rozpatruje wniesione zastrzeżenia w terminie 7 dni od dnia ich wniesienia i, jeżeli to konieczne, zleca przeprowadzenie dodatkowej kontroli. W przypadku uznania zgłoszonych zastrzeżeń wprowadza się zmiany w formie aneksu do protokołu.

5. Aneks do protokołu, o którym mowa w ust. 4, podpisuje przeprowadzający czynności kontrolne, sporządzający aneks i podmiot kontrolowany.

6. W przypadku nieuznania zastrzeżeń w całości lub w części organ zlecający kontrolę przekazuje niezwłocznie swoje stanowisko na piśmie zgłaszającemu zastrzeżenia.

7. Podmiot kontrolowany jest obowiązany poinformować dyrektora okręgowej stacji o sposobie wykonania zaleceń pokontrolnych

8. Informację o wykrytych w trakcie czynności kontrolnych nieprawidłowościach, dyrektor okręgowej stacji przekazuje za pośrednictwem Dyrektora Krajowej Stacji Chemiczno - Rolniczej, zwanego dalej „Dyrektorem Krajowej Stacji”, ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.”;

6) w art. 6 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku stwierdzenia lub podejrzenia wystąpienia organizmów kwarantannowych powiatowy inspektor ustala:

- 1) zasięg ich występowania lub możliwego rozprzestrzenienia się lub
- 2) zasięg prawdopodobnego porażenia roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, lub
- 3) źródło infekcji, lub
- 4) strefy, w których mogą być podjęte działania w celu zwalczania i zapobiegania rozprzestrzenianiu się tych organizmów, lub
- 5) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty porażone lub podejrzane o porażenie

- zawiadamiając o tym posiadaczy, właściwego wojewódzkiego inspektora i w razie potrzeby innych powiatowych inspektorów.”;

7) w art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być również złożony przed dokonaniem granicznej kontroli fitosanitarnej za pośrednictwem granicznego inspektora bezpieczeństwa żywności i weterynarii, zwanego dalej „granicznym inspektorem”, właściwego dla punktu wwozu, przez podmiot wprowadzający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rośliny, produkty roślinne lub przedmioty z państw trzecich.”;

8) w art. 15 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) paszport roślin wydany przez:

- a) powiatowego inspektora albo
- b) granicznego inspektora, albo
- c) właściwy organ innego państwa członkowskiego, lub”;

9) w art. 16:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Paszport roślin wydaje, na wniosek podmiotu wpisanego do rejestru przedsiębiorców:

1) powiatowy inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, składowania lub przechowywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów lub miejsce zakończenia granicznej kontroli fitosanitarnej tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów pochodzących z państwa trzeciego albo

2) graniczny inspektor właściwy dla punktu wwozu – w przypadku zakończenia granicznej kontroli fitosanitarnej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów pochodzących z państwa trzeciego w punkcie wwozu.

Paszport roślin wydaje się na formularzach udostępnianych przez Głównego Inspektora.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Odpowiednio powiatowy albo graniczny inspektor, w drodze decyzji, odmawia wydania paszportu roślin, jeżeli nie są spełnione warunki, o których mowa w ust. 4.”,

c) w ust. 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) określenie organu wydającego paszport roślin, a w przypadku paszportu wydanego przez powiatowego albo granicznego inspektora - napis „Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii”;

d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Wydawanie paszportu roślin przez powiatowego albo granicznego inspektora podlega opłacie.”;

10) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Działania, o których mowa w ust. 1, powiatowy lub graniczny inspektor podejmuje w uzgodnieniu z wojewódzkim inspektorem.”;

11) w art. 37:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu wymaga zezwolenia Dyrektora Krajowej Stacji.”;

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dyrektor Krajowej Stacji informuje ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz Komisję Europejską i państwa członkowskie o wydaniu zezwolenia na dopuszczenie do obrotu środka ochrony roślin, o którym mowa w ust. 3.”;

12) w art. 38 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) Komisja do Spraw Środków Ochrony Roślin określona w przepisach o Krajowej Stacji Chemiczno - Rolniczej, zwana dalej „Komisją”, wydała pozytywną opinię.”;

13) w art. 40 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Dyrektor Krajowej Stacji jest obowiązany powiadomić ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz Komisję Europejską w przypadku nieuznania wyników badań skuteczności działania środka ochrony roślin przeprowadzonych w innym państwie członkowskim lub w przypadku konieczności przeprowadzenia powtórnych badań w zakresie, w jakim wyniki tych badań nie zostały uznane. Dyrektor Krajowej Stacji powiadamia ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz Komisję Europejską również o przyczynach nieuznania lub konieczności powtórzenia badań.”;

14) uchyla się art. 42;

15) w art. 44 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli w czasie trwania postępowania o wydanie zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu zostanie stwierdzone, że substancja aktywna wchodząca w skład tego środka jest dopuszczona do stosowania w środkach ochrony roślin przez Komisję Europejską, przy czym jest wytwarzana przez innego wnioskodawcę lub inną metodą, niż jest to wskazane w dokumentacji przedstawionej w celu dopuszczenia tej substancji przez Komisję Europejską, Dyrektor Krajowej Stacji przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa oraz Komisji Europejskiej wszystkie dane dotyczące specyfiki wytwarzania tej substancji aktywnej, z uwzględnieniem zanieczyszczeń.”;

16) w art. 50 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Informacje i dane, o których mowa w ust. 1, Dyrektor Krajowej Stacji przekazuje niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa oraz Komisji Europejskiej i państwom członkowskim.”;

17) w art. 53:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku wystąpienia nieprzewidywanego zagrożenia ze strony organizmów szkodliwych, których zwalczanie środkami ochrony roślin znajdującymi się w obrocie jest nieskuteczne, na wniosek zainteresowanego podmiotu, Dyrektor Krajowej Stacji, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw rolnictwa, ministra właściwego do spraw zdrowia i ministra właściwego do spraw środowiska oraz po uzyskaniu pozytywnej opinii Komisji, może zezwolić, w drodze decyzji administracyjnej, na jednorazowe dopuszczenie do

obrotu środka ochrony roślin niespełniającego wymagań, o których mowa w art. 38, na okres nie dłuższy niż 120 dni.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. O wydaniu zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, Dyrektor Krajowej Stacji informuje ministra właściwego do spraw rolnictwa oraz Komisję Europejską i państwa członkowskie.”;

18) w art. 54 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Dyrektor Krajowej Stacji przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa oraz Komisji Europejskiej i państwom członkowskim.”;

19) w art. 73 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku zagrożenia zdrowia człowieka, zwierząt lub środowiska wojewódzki inspektor, po zasięgnięciu opinii państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego lub wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, może, w drodze rozporządzenia, na oznaczony czas:”;

20) tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 5
Zadania Inspekcji w zakresie ochrony roślin i nasiennictwa”;

21) uchyla się art. 82 – 84;

22) art. 85 otrzymuje brzmienie:

„Art. 85. W zakresie ochrony roślin i nasiennictwa do zadań Głównego Inspektora należy upoważnianie innych osób fizycznych, osób prawnych lub jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej do wykonywania zadań Inspekcji dotyczących:

- 1) przeprowadzania kontroli, w tym pobierania prób, oceny i badań laboratoryjnych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, przeprowadzania kontroli warunków wykonania zabiegów zapobiegających rozprzestrzenianiu się organizmów szkodliwych, wymaganych w przepisach innych państw;

- 2) przeprowadzania kontroli jednostek upoważnionych do prowadzenia badań sprawności technicznej opryskiwaczy;
- 3) przeprowadzania kontroli jednostek upoważnionych do badań skuteczności działania środków ochrony roślin, prowadzonych w ramach dopuszczania ich do obrotu;
- 4) zaopatrywania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów bądź dokumentów im towarzyszących w oznakowania wymagane w przepisach innych państw.”;

23) uchyla się art. 86;

24) art. 87 otrzymuje brzmienie:

„Art. 87. Główny Inspektor, wojewódzcy inspektorzy, powiatowi inspektorzy oraz graniczni inspektorzy mogą inicjować, organizować i prowadzić działalność informacyjną dla podmiotów podlegających nadzorowi Inspekcji oraz prowadzić szkolenia z zakresu zwalczania organizmów szkodliwych, stosowania środków ochrony roślin i nasiennictwa.”;

25) uchyla się art. 88 – 102;

26) uchyla się art. 106;

27) w art. 107 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) nie współdziała z wojewódzkim inspektorem, powiatowym inspektorem lub granicznym inspektorem przy wykonywaniu czynności kontrolnych,”;

28) użyte w art. 4 ust. 1 i 2, art. 6 ust. 2 i 6, art. 7 ust. 1 pkt 1 i ust. 3, art. 8 ust. 1-4, art. 10 ust. 2, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 pkt 3, art. 13 ust. 1 i ust. 4 pkt 4, art. 14 ust. 1 pkt 2 i 3, pkt 5 i 5a, ust. 2 i 3, art. 15 ust. 1 pkt 2 lit. a, ust. 2a, ust. 7 i 8, art. 16 ust. 15, art. 18 ust. 1 i ust. 4, art. 22 ust. 5, art. 24 ust. 10, art. 26 ust. 3, art. 31, art. 33 ust. 5, art. 34 ust. 6 i 7, art. 72 ust. 1 oraz art. 108 ust. 2 i 3, w różnych przypadkach wyrazy „wojewódzki inspektor” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „powiatowy inspektor”;

29) użyte w art. 13 ust. 3, art. 23 ust. 1 i 3, art. 24 ust. 7 i 8, art. 25, art. 26 ust. 2 oraz art. 29 ust. 2, w różnych przypadkach wyrazy „wojewódzki inspektor” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „graniczny inspektor”;

30) użyte w art. 39 ust. 2, art. 41 ust. 1, art. 44 ust. 1, 2 i 4, art. 47 ust. 1, art. 48, art. 49 ust. 1, art. 50 ust. 1, art. 51 ust. 2, art. 52 ust. 2, art. 55 ust. 2 i 4, art. 57 ust. 3 i 4 oraz art. 58 ust. 3, w różnych przypadkach wyrazy „minister właściwy do spraw rolnictwa” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Dyrektor Krajowej Stacji”.

Art. 12. W ustawie z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Marszałek województwa przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, Prezesowi Agencji Rynku Rolnego, zwanej dalej „Agencją”, Prezesowi Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zwanej dalej „Agencją Restrukturyzacji”, oraz Głównemu Inspektorowi Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, zwanemu dalej „Głównym Inspektorem”, informacje o:”;

2) w art. 13 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wojewódzkiego inspektora bezpieczeństwa żywności i weterynarii, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, oraz wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska o dacie i miejscu poddania owoców i warzyw nieprzeznaczonych do sprzedaży biodegradacji lub kompostowaniu.”;

3) w art. 15:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W zakresie określonym przepisami Unii Europejskiej powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności i weterynarii, zwany dalej „powiatowym inspektorem”.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do kontroli, o których mowa w ust. 1 pkt 3-7, stosuje się odpowiednio przepisy o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności.”;

4) w art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do kontroli, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii.”;

5) w art. 20:

a) w ust. 1a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przekazuje się w terminie do dnia 31 maja roku zbioru na formularzu opracowanym i udostępnionym przez Inspekcję Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii;”;

b) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wyznacza powiatowe inspektoraty bezpieczeństwa żywności i weterynarii jako ośrodki certyfikacji, w przypadku certyfikacji chmielu w gospodarstwie;”;

6) w art. 23 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ośrodkach certyfikacji albo wyznaczonych jako ośrodki certyfikacji powiatowych inspektoratach bezpieczeństwa żywności i weterynarii i nadanych im numerach identyfikacyjnych;”;

7) w art. 33g:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ust. 1 pkt 1 i 2 – Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii;”;

b) w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pkt 1 – przepisy o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii;”;

8) użyte w art. 15 ust. 4, art. 17, art. 20 ust. 1 i 2, art. 20a ust. 1, art. 21 ust. 1 oraz art. 40 ust. 4b pkt 1 i 2, w różnym przypadku wyrazy „wojewódzki inspektor” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „powiatowy inspektor”.

Art. 13. W ustawie z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 34, poz. 292, Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2006 r. Nr 171, poz. 1225 i Nr 208, poz. 1541) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 19 w ust. 2 w pkt 6 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) posiada pozytywną opinię techniczno-technologiczną w zakresie wyrobu lub rozlewu wyrobów winiarskich, wydaną przez właściwego, ze względu na planowane miejsce wykonywania działalności gospodarczej, powiatowego inspektora bezpieczeństwa żywności i weterynarii, zwanego dalej „powiatowym inspektorem”, potwierdzającą spełnienie przez przedsiębiorcę warunków, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4,”;

2) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, zwana dalej „Inspekcją”, jest uprawniona do kontroli upraw winorośli, z których winogrona są przeznaczone do wyrobu wina gronowego.”;

3) użyte w art. 26 ust. 7, art. 26a pkt 1, art. 27 b ust. 1 pkt 1, art. 28b ust. 1 oraz art. 28c ust.1, w różnym przypadku, wyrazy „wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „powiatowy inspektor”;

4) użyte w art. 24 ust. 3, art. 25 ust. 1 oraz art. 26a pkt 2, w różnym przypadku, wyrazy „wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „powiatowy inspektor”;

5) użyte w art. 28b ust. 3, art. 28c ust. 2 oraz art. 28d, w różnym przypadku, wyrazy „Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „Inspekcja”.

Art. 14. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w art. 1 pkt 1 lit. a, c – f, h, l, jest dozwolone po stwierdzeniu przez powiatowego inspektora bezpieczeństwa żywności i weterynarii, zwanego dalej „powiatowym inspektorem”, właściwego ze względu na przewidywane miejsce jej prowadzenia, w drodze decyzji, spełniania wymagań weterynaryjnych określonych dla prowadzenia danego rodzaju działalności;”;

2) w art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powiatowy inspektor powiadamia o wydaniu decyzji zakazującej prowadzenia działalności nadzorowanej, o której mowa w art. 1 pkt 1 lit. a, d – f, h, l oraz w art. 4 ust. 3, za pośrednictwem wojewódzkiego inspektora bezpieczeństwa żywności i weterynarii, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, Głównego Inspektora Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, zwanego dalej „Głównym Inspektorem”, który informuje o tym Komisję Europejską oraz pozostałe państwa członkowskie Unii Europejskiej.”;

3) w art. 46:

a) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wojewódzki inspektor w przypadku, o którym mowa w ust. 1, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego.”;

b) uchyla się ust. 5;

4) w art. 48 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku podejrzenia wystąpienia lub wystąpienia choroby zakaźnej zwierząt podlegającej obowiązkowi zwalczania w państwie trzecim graniczącym z Rzeczpospolitą Polską i możliwości jej przeniesienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej właściwy miejscowo organ Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, po uzgodnieniu z Głównym Inspektorem, podejmuje działania, w tym wydaje decyzje lub rozporządzenia – akty prawa miejscowego, przewidziane odpowiednio w art. 44, 45 i 46 ust. 3.”;

- 5) użyte w art. 5 ust. 1 pkt 2, ust. 2, 4, 5 i 7 – 9, art. 6 ust. 2 i 4, art. 7, art. 8 ust. 1, 2 i 4, art. 9 ust. 1, art. 10 ust. 3, art. 11 ust. 1 i 3, art. 14 ust. 1 i 7, art. 21 ust. 3 i 4, art. 22 ust. 5 i 6, art. 24a, art. 24b ust. 4 i 5, art. 24c ust. 2, art. 28 ust. 5, art. 29 ust. 2, 4 i 6, art. 31 ust. 1b, art. 36 ust. 2, 4 i 6, art. 38, art. 42 ust. 1a, 3, 6, 8, 10 i 11, art. 44 ust. 1 i 1a, art. 45 ust. 1 i 4, art. 46 ust. 1, art. 49 ust. 3, 6, 8, 9 i 12, art. 51 ust. 2 – 5, 7 pkt 2 i ust. 8 pkt 1, art. 54 ust. 1, 2 pkt 4, ust. 5, 7 i 8, art. 56 ust. 4a, art. 59 oraz art. 85 ust. 1 pkt 2b i 4a, w różnym przypadku, wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „powiatowy inspektor”;
- 6) użyte w art. 11 ust. 3, art. 42 ust. 8 i 9, art. 46 ust. 1, art. 48 ust. 1, art. 49 ust. 9, art. 51 ust. 4, 7 pkt 2 i ust. 8 pkt 1, art. 54 ust. 1, 2 pkt 4, ust. 5, 7 i 8, art. 56 ust. 5 oraz art. 59, w różnym przypadku, wyrazy „wojewódzki lekarz weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „wojewódzki inspektor”;
- 7) użyte w art. 11 ust. 3, art. 12, art. 13 ust. 4 i 10 pkt 2, art. 24b ust. 3 i 9, art. 24h, art. 26 ust. 3, art. 27 ust. 5, art. 28 ust. 1 i 3, art. 34 ust. 1 i 2, art. 35 ust. 1, art. 36 ust. 4 i 5, art. 37 ust. 1 – 3, art. 38 ust. 4, art. 42 ust. 9, art. 43 ust. 2, art. 48 ust. 1 i 6, art. 51 ust. 6, 7 pkt 3 i ust. 8 pkt 3, art. 52 ust. 4 pkt 1 i 3, art. 52a ust. 1, 3 i 4, art. 52b, art. 54 ust. 1, 2 pkt 4, ust. 5 i 7 – 9, art. 55 ust. 1 i 3, art. 57 ust. 1, 6 i 8, art. 57a ust. 1, 2 i 4, art. 57b oraz art. 60, w różnym przypadku, wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Główny Inspektor”;
- 8) użyte w art. 42 ust. 1 pkt 1, 5 i 6, ust. 4 i 5, art. 48a pkt 2, art. 49 ust. 1, 5 i 13 pkt 4, art. 50 ust. 1, art. 51 ust. 1, art. 52a ust. 2 pkt 1 lit. f, art. 54 ust. 3, art. 55 ust. 2, art. 58 ust. 1, art. 62 ust. 1 oraz art. 72 ust. 1, w różnej liczbie i przypadku, wyrazy „organ Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „organ Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii”;
- 9) użyte w art. 54 ust. 2 pkt 6 i ust. 6 oraz art. 58 ust. 3 pkt 2, w różnym przypadku, wyrazy „Inspekcja Weterynaryjna” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii”.

Art. 15. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr 93, poz. 898) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„2) Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, zwana dalej „Inspekcją”.”;

2) w art. 4 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Inspektora Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, zwanego dalej „Głównym Inspektorem”, cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do przeprowadzania kontroli oraz wydawania i cofania certyfikatów zgodności w przypadkach określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 1 pkt 1, oraz w przypadku nieprzekazywania wykazu producentów, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1.”;

3) w art. 5 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do postępowania kontrolnego, prowadzonego w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii.”;

4) w art. 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Producent zamierzający podjąć działalność w zakresie rolnictwa ekologicznego zgłasza zamiar prowadzenia takiej działalności wybranej upoważnionej jednostce certyfikującej i wojewódzkiemu inspektorowi bezpieczeństwa żywności i weterynarii, z zastrzeżeniem art. 7.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności i weterynarii przekazuje niezwłocznie kopię zgłoszenia Głównemu Inspektorowi.”.

5) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Do kontroli, o której mowa w art. 3 pkt 2 lit. d, stosuje się odpowiednio przepisy o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii.”;

6) w art. 12:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostką organizacyjną prowadząca wykazy:

- 1) dostawców określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 1 pkt 4,
 - 2) nasion, materiału siewnego i wegetatywnego materiału rozmnożeniowego wyprodukowanego metodami ekologicznymi, zwanych dalej „materiałem”
- jest Główny Inspektorat Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, zwany dalej „Głównym Inspektoratem”.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Główny Inspektor wydaje, w drodze decyzji, pozwolenie na zastosowanie w rolnictwie ekologicznym materiału niespełniającego wymogów przewidzianych w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 1 pkt 1, na zasadach określonych w tych przepisach.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 84 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) nadzorem w zakresie ochrony zdrowia publicznego, na podstawie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002, z późn. zm.¹¹⁾), ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 533, z późn. zm.¹²⁾), ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (Dz. U. z 2005 r. Nr 187, poz. 1577 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 171, poz. 1225), ustawy z dnia 26 czerwca 2003 r. o nasiennictwie (Dz. U. z 2007 r. Nr 41, poz. 271), ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94, z późn. zm.⁷⁾), ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego (Dz. U. Nr 223, poz. 2221, z późn. zm.⁸⁾), ustawy z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 34, poz. 292, Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2006 r. Nr 171, poz. 1225), ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. Nr 69, poz. 625, z późn. zm.⁹⁾), ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o produktach pochodzenia zwierzęcego (Dz. U. z 2006 r. Nr 17, poz. 127 i Nr 171, poz. 1225 oraz z 2007 r. Nr 64, poz. 429), ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045), ustawy z dnia..... 2007 r. o niektórych zadaniach realizowanych przez Inspekcję Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii związanych z ochroną zdrowia

publicznego (Dz. U. Nr..., poz. ...) oraz ustawy z dnia z dnia 2007 r. o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii (Dz. U. Nr..., poz. ...).”.

Art. 17. W ustawie z dnia 17 grudnia 2004 r. o rejestracji i ochronie nazw i oznaczeń produktów rolnych i środków spożywczych oraz o produktach tradycyjnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 10, poz. 68) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 39 w ust. 1 w pkt 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„2) Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, zwany dalej „Głównym Inspektorem”.”;

2) w art. 40 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do postępowania kontrolnego prowadzonego w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 22 lipca 2006 r. o paszach (Dz. U. Nr 144, poz. 1045) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Ustawa nie narusza przepisów:

- 1) ustawy o niektórych zadaniach realizowanych przez Inspekcję Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii związanych z ochroną zdrowia publicznego;
- 2) o organizmach genetycznie zmodyfikowanych,
- 3) prawa farmaceutycznego.”;

2) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, zwanej dalej „Inspekcją”, wykonują zadania i obowiązki związane z higieną i urzędową kontrolą pasz na zasadach, w zakresie i w sposób określony w przepisach wymienionych w art. 1 pkt 1 oraz w ustawie.”;

3) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie;

„1. Powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności i weterynarii, zwany dalej „powiatowym inspektorem”, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej właściwym organem w rozumieniu rozporządzenia nr 882/2004, rozporządzenia nr 183/2005 oraz rozporządzenia nr 999/2001.”;

4) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, zwany dalej „Głównym Inspektorem”, w sprawach transgranicznego przemieszczania organizmów genetycznie zmodyfikowanych przeznaczonych do użytku paszowego lub pasz genetycznie zmodyfikowanych ma kompetencje oraz wykonuje zadania i obowiązki określone dla państwa członkowskiego Unii Europejskiej w art. 9 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 1946/2003.”;

5) w art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Powiatowy inspektor przekazuje, za pośrednictwem wojewódzkiego inspektora bezpieczeństwa żywności i weterynarii, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, Głównemu Inspektorowi informacje i dane zawarte w prowadzonych wykazach, w tym informacje o każdej zmianie stanu faktycznego lub prawnego ujawnionego w tych wykazach.”;

6) w art. 17 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Za przeprowadzenie egzaminu pobiera się opłatę, która stanowi dochód budżetu państwa i jest wpłacana na rachunek wojewódzkiego inspektoratu bezpieczeństwa żywności i weterynarii najpóźniej w dniu przystąpienia do egzaminu.”;

7) w art. 45:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W ramach nadzoru sprawowanego przez Inspekcję nad wytwarzaniem i stosowaniem pasz, w tym pasz leczniczych, oraz obrotem nimi działają krajowe laboratoria referencyjne określone na podstawie ust. 3 oraz krajowe laboratoria referencyjne określone na podstawie przepisów o niektórych zadaniach realizowanych przez Inspekcję Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii związanych z ochroną zdrowia publicznego.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, krajowe laboratoria referencyjne będące krajowymi laboratoriami referencyjnymi, o których mowa w art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 882/2004, działające w zakresie innym niż określony w przepisach o niektórych zadaniach realizowanych przez Inspekcję Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii związanych z ochroną zdrowia publicznego, a w przypadku gdy dla każdego wspólnotowego laboratorium referencyjnego zostanie określone więcej niż jedno krajowe laboratorium referencyjne, określi także sposób współpracy tych laboratoriów, mając na względzie wykonywane przez te laboratoria zadania i spełnianie przez nie wymagań określonych w art.

33 ust. 2 i 3 tego rozporządzenia, a także zapewnienie efektywnej współpracy tych laboratoriów oraz koordynację ich zadań i współpracy z innymi krajowymi laboratoriami referencyjnymi i wspólnotowymi laboratoriami referencyjnymi.”;

- 8) użyte w art. 5 ust. 2 pkt 1, art. 33 ust. 1 i art. 45 ust. 2, w różnych przypadkach wyrazy „Inspekcji Weterynaryjnej” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Inspekcji”;
- 9) użyte w art. 7 ust. 2 i 4, art. 10 ust. 4, art. 11 ust. 1 i ust. 5 pkt 1, art. 15 ust. 3, art. 31 ust. 1 i 3, art. 32 ust. 3- 5, art. 34 ust. 1 i 2, art. 47 ust. 1 pkt 2 i ust. 3, art. 50 ust. 1, ust. 4 i 5, art. 51 ust. 1 i 2 oraz art. 53 ust. 1 pkt 15, pkt 23-25, w różnych przypadkach i liczbie wyrazy „powiatowy lekarz weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach i liczbie wyrazami „powiatowy inspektor”.
- 10) użyte w art. 11 ust. 2 i 3, art. 13, art. 14 ust. 1 i 4, art. 18 ust. 3, art. 19, art. 20 ust. 1 pkt 2, art. 21 ust. 1 – 3, art. 36 ust. 1 pkt 1, art. 37 ust. 1 i 4, art. 39 ust. 1, art. 40, art. 42 ust. 1, art. 43 ust. 1 oraz art. 51 ust. 1 pkt lit. b, ust. 3 i 5, w różnych przypadkach wyrazy „Główny Lekarz Weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „Główny Inspektor”;
- 11) użyte w art. 16 ust. 1, 2 i 3, art. 17 ust. 2, ust. 3 pkt 2 i ust. 4, art. 18 ust. 3, art. 19, art. 21 ust. 1 pkt 1 lit. a i ust. 5, art. 49 ust. 1 oraz art. 51 ust. 1 pkt 1 lit. a, w różnych przypadkach wyrazy „wojewódzki lekarz weterynarii” zastępuje się użytymi w odpowiednich przypadkach wyrazami „wojewódzki inspektor”.

Art. 19. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2006 r. o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych (Dz. U. Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1832 oraz z 2007 r. Nr 17, poz. 96 i Nr 50, poz. 331) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) uchyla się pkt 7;
- 2) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) kierowników państwowych jednostek organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwych ministrów i ich zastępców, z wyłączeniem Głównego Inspektora Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii.”.

Art. 20. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2006 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 170, poz. 1218, Nr 218, poz. 1592 i Nr 249, poz. 1832) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 uchyla się ust. 2;
- 2) uchyla się art. 10.

Art. 21. W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208, poz. 1539) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Napoje spirytusowe w zakresie spełniania wymagań określonych w rozporządzeniu nr 1576/89 oraz w rozporządzeniu nr 1014/90, podlegają urzędowej kontroli przeprowadzanej przez organy Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii na podstawie przepisów o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii”.

Rozdział 3

Przepis uchylający oraz przepisy dostosowujące, przejściowe i końcowe

Art. 22. Traci moc ustawa z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 33, poz. 287 z późn. zm.¹³⁾).

Art. 23. Z dniem 30 czerwca 2008 r.:

1) znosi się następujące centralne organy administracji rządowej:

- a) Głównego Lekarza Weterynarii,
- b) Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa,
- c) Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych;

2) znosi się:

- a) wojewódzkich lekarzy weterynarii, powiatowych lekarzy weterynarii oraz granicznych lekarzy weterynarii,
- b) wojewódzkich inspektorów ochrony roślin i nasiennictwa,
- c) wojewódzkich inspektorów jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych.

Art. 24. 1. Z dniem 30 czerwca 2008 r. likwiduje się:

- 1) Główny Inspektorat Weterynarii, wojewódzkie inspektoraty weterynarii, powiatowe inspektoraty weterynarii oraz graniczne inspektoraty weterynarii, w tym graniczne posterunki kontroli;
- 2) Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz wojewódzkie inspektoraty ochrony roślin i nasiennictwa;
- 3) Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych, delegatury zamiejscowe Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych oraz wojewódzkie inspektoraty jakości handlowej artykułów rolno - spożywczych i ich oddziały.

2. Z dniem 30 czerwca 2008 r. likwiduje się dotychczasową Krajową Stację Chemiczno – Rolniczą oraz podległe jej okręgowe stacje chemiczno – rolnicze.

Art. 25. Pracowników:

- 1) Inspekcji Weterynaryjnej,
 - 2) Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa,
 - 3) Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych,
 - 4) Inspekcji Handlowej zatrudnionym na stanowiskach związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych,
 - 5) dotychczasowej Krajowej Stacji Chemiczno – Rolniczej i podległych jej okręgowych stacji chemiczno – rolniczych,
- zatrudnia się od dnia 1 lipca 2008 r. w jednostce organizacyjnej Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, zwanej dalej „Inspekcją” albo w Krajowej Stacji Chemiczno - Rolniczej, zwanej dalej „Krajową Stacją” lub podległej jej okręgowej stacji chemiczno – rolniczej, zwanej dalej „okręgową stacją”, na zasadach określonych w art. 28 ust. 4 – 8.

Art. 26. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) nieruchomości będące w trwałym zarządzie oraz pozostałe mienie, będące w zarządzie Głównego Inspektoratu Weterynarii, Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych, przechodzą z mocy prawa odpowiednio w trwały zarząd lub w zarząd Głównego Inspektoratu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii;
- 2) nieruchomości będące w trwałym zarządzie oraz pozostałe mienie, będące w zarządzie wojewódzkich inspektoratów weterynarii, wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa oraz wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno - spożywczych, przechodzą z mocy prawa odpowiednio w trwały zarząd lub w zarząd wojewódzkich inspektoratów bezpieczeństwa żywności i weterynarii, w części służącej wykonywaniu zadań wojewódzkich inspektorów bezpieczeństwa żywności i weterynarii;

- 3) nieruchomości będące w trwałym zarządzie oraz pozostałe mienie, będące w zarządzie wojewódzkich inspektoratów weterynarii, wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa oraz wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych, przechodzą z mocy prawa odpowiednio w trwałe zarząd lub w zarząd powiatowych inspektoratów bezpieczeństwa żywności i weterynarii, w części służącej wykonywaniu zadań powiatowych inspektorów bezpieczeństwa żywności i weterynarii;
- 4) nieruchomości będące w trwałym zarządzie oraz pozostałe mienie, będące w zarządzie powiatowych inspektoratów weterynarii, przechodzą z mocy prawa odpowiednio w trwałe zarząd lub w zarząd powiatowych inspektoratów bezpieczeństwa żywności i weterynarii;
- 5) nieruchomości będące w trwałym zarządzie oraz pozostałe mienie, będące w zarządzie wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa oraz wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych, przechodzą z mocy prawa odpowiednio w trwałe zarząd lub w zarząd granicznych inspektoratów bezpieczeństwa żywności i weterynarii, w części służącej wykonywaniu zadań granicznych inspektorów bezpieczeństwa żywności i weterynarii w zakresie granicznej kontroli fitosanitarnej i granicznej kontroli jakości handlowej artykułów rolno - spożywczych;
- 6) nieruchomości będące w trwałym zarządzie oraz pozostałe mienie, będące w zarządzie granicznych inspektoratów weterynarii, przechodzą z mocy prawa odpowiednio w trwałe zarząd lub w zarząd granicznych inspektoratów bezpieczeństwa żywności i weterynarii;
- 7) nieruchomości będące w trwałym zarządzie oraz pozostałe mienie, będące w zarządzie Głównego Inspektoratu Inspekcji Handlowej oraz wojewódzkich inspektoratów inspekcji handlowej, przechodzą z mocy prawa odpowiednio w trwałe zarząd albo w zarząd Głównego Inspektoratu Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii oraz wojewódzkich lub powiatowych inspektoratów bezpieczeństwa żywności i weterynarii, w części służącej wykonywaniu zadań odpowiednio przez wojewódzkich albo powiatowych inspektorów bezpieczeństwa żywności i weterynarii, związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno - spożywczych;
- 8) wierzytelności i zobowiązania Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych stają się z mocy prawa wierzytelnościami i zobowiązaniami Inspekcji;
- 9) wierzytelności i zobowiązania Inspekcji Handlowej, w zakresie spraw związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych, stają się z mocy prawa wierzytelnościami i zobowiązaniami Inspekcji.

2. Z dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) nieruchomości będące w trwałym zarządzie oraz pozostałe mienie, będące w zarządzie dotychczasowej Krajowej Stacji Chemiczno – Rolniczej i okręgowych stacji chemiczno –

rolniczych, przechodzą z mocy prawa w trwałe zarząd lub w zarząd odpowiednio Krajowej Stacji i okręgowych stacji;

2) wierzytelności i zobowiązania dotychczasowej Krajowej Stacji Chemiczno – Rolniczej i okręgowych stacji chemiczno – rolniczych stają się z mocy prawa wierzytelnościami i zobowiązaniami odpowiednio Krajowej Stacji i okręgowych stacji.

Art. 27. 1. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa, w drodze zarządzenia, powoła w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie tego artykułu, Pełnomocnika do spraw organizacji Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii oraz Krajowej Stacji Chemiczno - Rolniczej i okręgowych stacji chemiczno-rolniczych, zwanego dalej „Pełnomocnikiem”, określając zakres jego zadań oraz środki niezbędne do ich realizacji.

2. Celem działania Pełnomocnika jest zorganizowanie Inspekcji oraz Krajowej Stacji i okręgowych stacji, w tym:

- 1) przygotowanie propozycji w zakresie rozmieszczenia organów Inspekcji i terytorialnego zakresu ich działania;
- 2) przygotowanie propozycji w zakresie liczby okręgowych stacji, ich rozmieszczenia oraz terytorialnego zakresu działania;
- 3) podejmowanie czynności związanych z przekazaniem jednostkom organizacyjnym Inspekcji nieruchomości oraz pozostałego mienia, które przeszło w trwałe zarząd lub zarząd tych jednostek;
- 4) podejmowanie czynności związanych z przekazaniem Krajowej Stacji i okręgowym stacjom nieruchomości oraz pozostałego mienia, które przeszło w trwałe zarząd lub zarząd Krajowej Stacji i okręgowych stacji;
- 5) uregulowanie stosunków pracy z pracownikami, o których mowa w art. 25, lub podejmowanie czynności związanych z zatrudnieniem pracowników Inspekcji oraz Krajowej Stacji i okręgowych stacji;
- 6) podejmowanie innych czynności niezbędnych do rozpoczęcia działalności Inspekcji oraz Krajowej Stacji i okręgowych stacji.

Art. 28. 1. Kierownicy likwidowanych Głównych Inspektoratów, wojewódzkich inspektoratów, powiatowych inspektoratów oraz granicznych inspektoratów Inspekcji, o których mowa w art. 25 pkt 1 – 3, przekazują Pełnomocnikowi, w terminie do dnia 15 stycznia 2008 r., imienne wykazy zatrudnionych pracowników wraz z podaniem stanowisk pracy poszczególnych pracowników, według stanu na dzień 31 grudnia 2007 r.

2. Główny Inspektor Inspekcji Handlowej przekazuje Pełnomocnikowi, w terminie, o którym mowa w ust. 1, imienne wykazy pracowników, zatrudnionych na stanowiskach związanych z

kontrolą jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych wraz z podaniem stanowisk pracy poszczególnych pracowników oraz liczby etatów wykorzystywanych do realizacji zadań związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych, według stanu na dzień 31 grudnia 2007 r.

3. Dyrektor likwidowanej Krajowej Stacji Chemiczno-Rolniczej oraz dyrektorzy likwidowanych okręgowych stacji chemiczno-rolniczych przekazują Pełnomocnikowi, w terminie, o którym mowa w ust. 1, imienne wykazy pracowników wraz z podaniem stanowisk pracy poszczególnych pracowników, według stanu na dzień 31 grudnia 2007 r.

4. Pełnomocnik, w terminie do dnia 1 marca 2008 r., proponuje na piśmie pracownikom, o których mowa w ust. 1 - 3, nowe warunki pracy i płacy w ramach zatrudnienia od dnia 1 lipca 2008 r. w:

- 1) Głównym Inspektoracie Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, wojewódzkim inspektoracie bezpieczeństwa żywności i weterynarii, powiatowym inspektoracie bezpieczeństwa żywności i weterynarii lub w granicznym inspektoracie bezpieczeństwa żywności i weterynarii albo
- 2) Krajowej Stacji, albo w okręgowej stacji.

5. Pracownicy, o których mowa w ust. 1 - 3, w terminie miesiąca od dnia otrzymania oświadczenia Pełnomocnika zawierającego propozycje określone w ust. 4, składają temu Pełnomocnikowi oświadczenia o przyjęciu albo odmowie przyjęcia proponowanych warunków pracy lub płacy. W razie niezłożenia oświadczenia w terminie, przyjmuje się, że pracownik odmawia przyjęcia zaproponowanych warunków pracy i płacy.

6. W razie niezaproponowania przez Pełnomocnika w terminie, o którym mowa w ust. 4, nowych warunków pracy i płacy albo niezgodnienia nowych warunków pracy i płacy dotychczasowe stosunki pracy pracowników, o których mowa w ust. 1 - 3, wygasają z dniem 30 czerwca 2008 r.

7. Wcześniejsze rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem może nastąpić za wypowiedzeniem.

8. Pełnomocnik z upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, wykonuje czynności wynikające z prawa pracy wobec pracowników, o których mowa w ust. 1 – 3.

9. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, sposób ustalania liczby etatów wykorzystywanych do realizacji zadań, o których mowa w mowa w ust. 2 i 3.

Art. 29. 1. Pełnomocnik powołuje, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie tego artykułu, Główną Komisję Inwentaryzacyjną oraz wojewódzkie komisję inwentaryzacyjne, które ustalą i sporządzą wykaz mienia będącego w trwałym zarządzie i zarządzie odpowiednio:

1) Głównych Inspektoratów i wojewódzkich inspektoratów oraz pozostałych jednostek organizacyjnych Inspekcji, o których mowa w art. 25 pkt 1 – 3;

2) Głównego Inspektoratu i wojewódzkich inspektoratów Inspekcji Handlowej, związanego z wykonywaniem zadań dotyczących kontroli jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych;

3) dotychczasowej Krajowej Stacji Chemiczno-Rolniczej oraz okręgowych stacji chemiczno-rolniczych.

2. Powołując komisje inwentaryzacyjne, o których mowa w ust. 1, Pełnomocnik określa szczegółowy zakres ich działania, sposób realizacji ich zadania i termin jego wykonania.

3. Komisje inwentaryzacyjne działają do czasu zakończenia realizacji zadania, o którym mowa w ust. 1.

4. W zakresie ustalania i sporządzania wykazu mienia będącego w trwałym zarządzie i zarządzie jednostek, o których mowa w ust. 1 pkt 2, komisje inwentaryzacyjne współpracują z Inspekcją Handlową.

5. Pełnomocnik przekazuje:

1) wykazy nieruchomości będących w trwałym zarządzie jednostek, o których mowa w ust. 1 pkt 1 - ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa;

2) wykazy mienia ruchomego będącego w zarządzie jednostek, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – odpowiednio właściwym organom Inspekcji po ich powołaniu oraz Dyrektorowi Krajowej Stacji Chemiczno - Rolniczej, zwanemu dalej „Dyrektorowi Krajowej Stacji” i dyrektorom okręgowych stacji, po ich powołaniu;

Art. 30. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji, wydanych w terminie 3 miesięcy dni od dnia wejścia w życie ustawy, stwierdza, na podstawie wykazów, o których mowa w art. 29 ust. 1, przejęcie odpowiednio przez poszczególne jednostki organizacyjne Inspekcji oraz przez Krajową Stację i okręgowe stacje trwałego zarządu nieruchomości.

2. Ostateczna decyzja w sprawie, o której mowa w ust. 1, stanowi podstawę wpisu do księgi wieczystej.

3. Przejęcie pozostałego mienia odpowiednio przez jednostki organizacyjne Inspekcji oraz przez Krajową Stację i okręgowe stacje następuje na podstawie wykazu mienia sporządzonego przez komisje inwentaryzacyjne, o których mowa w art. 29 ust. 1.

Art. 31. 1. Nadzór nad działalnością Pełnomocnika sprawuje minister właściwy do spraw rolnictwa.

2. Prezes Rady Ministrów odwołuje Pełnomocnika po wykonaniu przez niego zadań określonych w ustawie.

Art. 32. 1. Postępowania niezakończone decyzją ostateczną, prowadzone przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych, z dniem wejścia w życie ustawy, prowadzą organy Inspekcji stosownie do swojej właściwości.

2. Kontrole podmiotów przeprowadzane przez organy Inspekcji, o których mowa w ust. 1, z dniem wejścia w życie ustawy o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, toczą się na podstawie przepisów ustawy o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii oraz odpowiednio ustaw zmienianych przez ustawę o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii w brzmieniu przez nią nadanym.

Art. 33. Prowadzący w dniu wejścia w życie ustawy działalność gospodarczą, o której mowa w art. 12 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 7, w zakresie obrotu detalicznego artykułami rolno-spożywczymi, są obowiązani zgłosić jej prowadzenie powiatowemu inspektorowi bezpieczeństwa żywności i weterynarii, właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę zgłaszającego, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. Przepisy art. 12 ust. 3 i 3a ustawy wymienionej w art. 7 stosuje się odpowiednio.

Art. 34. 1. Zezwolenia na dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu wydane na podstawie dotychczasowych przepisów przez ministra właściwego do spraw rolnictwa zachowują ważność.

2. Do spraw w zakresie dopuszczania środków ochrony roślin do obrotu, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 11, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Wnioski o wydanie zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu oraz wnioski o dopuszczenie substancji aktywnej do stosowania w środkach ochrony roślin przez Komisję Europejską, złożone do dnia wejścia w życie ustawy, minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje wraz z dokumentacją w tym zakresie Dyrektorowi Krajowej Stacji, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Postępowania w sprawach z zakresu dopuszczania środków ochrony roślin do obrotu, co do których, do dnia wejścia w życie ustawy, zwrócono się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy toczą się na podstawie przepisów dotychczasowych.

5. Rejestr środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Dyrektorowi Krajowej Stacji, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 35. 1. Szczegółowe metodyki dotyczące produkcji roślin, z zachowaniem integrowanej ochrony roślin, zatwierdzone przez Głównego Inspektora Ochrony Roślin i

Nasiennictwa, zachowują ważność do czasu opracowania metodyk w tym zakresie przez Krajową Stację.

2. Certyfikaty stanowiące poświadczenie stosowania integrowanej produkcji, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa oraz znak integrowanej produkcji wraz z numerem producenta zachowują ważność.

3. Ewidencje producentów roślin stosujących integrowaną produkcję wojewódzcy inspektorzy ochrony roślin i nasiennictwa przekazują Dyrektorowi Krajowej Stacji, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy. Dyrektor Krajowej Stacji przekazuje te ewidencje dyrektorom okręgowych stacji właściwym ze względu na miejsce położenia upraw prowadzonych z zastosowaniem integrowanej produkcji, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie przepisów w sprawie utworzenia okręgowych stacji i terytorialnego zakresu ich działania.

Art. 36. 1. Pozwolenia na wprowadzenie nawozów do obrotu wydane na podstawie dotychczasowych przepisów przez ministra właściwego do spraw rolnictwa zachowują ważność.

2. Do spraw z zakresu wprowadzenia nawozów do obrotu, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Wnioski o wydanie pozwolenia na wprowadzenie nawozu do obrotu, złożone do dnia wejścia w życie ustawy, minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Dyrektorowi Krajowej Stacji wraz z dokumentacją w tym zakresie, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Postępowania w sprawach z zakresu wprowadzenia nawozów do obrotu, co do których, do dnia wejścia w życie ustawy, zwrócono się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy toczą się na podstawie przepisów dotychczasowych.

5. Wykaz nawozów, które można wprowadzać do obrotu, minister właściwy do spraw rolnictwa przekazuje Dyrektorowi Krajowej Stacji, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 37. Świadectwa zdrowia, weterynaryjne dokumenty identyfikacyjne, świadectwa jakości handlowej, paszporty, świadectwa fitosanitarne, zaświadczenia potwierdzające spełnienie wymagań specjalnych, dotyczących miejsca uprawy lub wytwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, świadectwa oceny polowej, świadectwa oceny cech zewnętrznych materiału siewnego ziemniaka, informacje o dyskwalifikacji materiału siewnego oraz inne zaświadczenia, dokumenty znaki, numery wydane albo nadane, na podstawie dotychczasowych przepisów, przez organy Inspekcji, o których mowa w art. 25 pkt 1 – 3, oraz

dotychczasową Krajową Stację Chemiczno – Rolniczą i podległe jej okręgowe stacje chemiczno – rolnicze zachowują ważność.

Art. 38. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) organy Inspekcji, stosownie do swojej właściwości, przejmują prowadzenie wszelkich spraw prowadzonych przez właściwe organy Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych;
- 2) Krajowa Stacja i podległe jej okręgowe stacje przejmują, stosownie do swojej właściwości, prowadzenie wszelkich spraw prowadzonych przez dotychczasową Krajową Stację Chemiczno-Rolniczą oraz dotychczasowe okręgowych stacji chemiczno-rolniczych.

2. Przejęcie prowadzenia spraw, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności przejęcie wszelkiej dokumentacji w formie papierowej lub w formie danych zapisanych na elektronicznych nośnikach informacji, prowadzonych rejestrów, wykazów, wydruków, list, korespondencji, zbiorczych opracowań i materiałów informacyjnych lub szkoleniowych.

Art. 39. Kadencja:

- 1) członków Komisji do Spraw Środków Ochrony Roślin powołanych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 11,
- 2) Rady Sanitarno – Epizootycznej powołanej na podstawie ustawy, o której mowa w art. 22 - upływa z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 40. Porozumienia zawarte przez Głównego Lekarza Weterynarii, Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych z właściwymi organami jednostek, służb, Agencji i Inspekcji zachowują moc. Główny Inspektor, z dniem wejścia w życie ustawy, staje się stroną tych porozumień.

Art. 41. W celu wykonania przepisów ustawy Prezes Rady Ministrów może dokonać, w drodze rozporządzenia, przeniesienia niektórych planowanych dochodów i wydatków budżetowych, w tym wynagrodzeń oraz limitów zatrudnienia, między częściami, działami i rozdziałami budżetu państwa, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikających z ustawy budżetowej.

Art. 42. 1. Określone w odrębnych ustawach, innych niż wymienione w art. 5, art. 7, art. 9 – 15, art. 17 i art. 18 zadania, uprawnienia i obowiązki:

- 1) Głównego Lekarza Weterynarii, Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych przejmuje Główny Inspektor Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii;
- 2) wojewódzkiego lekarza weterynarii, wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych przejmuje wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności i weterynarii;
- 3) powiatowego lekarza weterynarii przejmuje powiatowy inspektor bezpieczeństwa żywności i weterynarii;
- 4) granicznego lekarza weterynarii przejmuje graniczny inspektor bezpieczeństwa żywności i weterynarii.

2. Ilekroć w obowiązujących ustawach, innych niż wymienione w art. 5, art. 7 – 16, art. 19 i 21, jest mowa o:

- 1) Inspekcji Weterynaryjnej, Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych – rozumie się przez to Inspekcję Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii;
- 2) organach Inspekcji Weterynaryjnej, organach Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, organach Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych – rozumie się przez to organy Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii;
- 3) Głównym Lekarzu Weterynarii, Głównym Inspektorze Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Głównym Inspektorze Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych – rozumie się przez to Głównego Inspektora Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii;
- 4) wojewódzkim lekarzu weterynarii, wojewódzkim inspektorze ochrony roślin i nasiennictwa, wojewódzkim inspektorze jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych – rozumie się przez to wojewódzkiego inspektora bezpieczeństwa żywności i weterynarii;
- 5) powiatowym lekarzu weterynarii – rozumie się przez to powiatowego inspektora bezpieczeństwa żywności i weterynarii;
- 6) granicznym lekarzu weterynarii – rozumie się przez to granicznego inspektora bezpieczeństwa żywności i weterynarii.

Art. 43. Ogłoszenie tekstów jednolitych ustaw, o których mowa w art. 7 i art. 10-14, nastąpi w terminie do dnia 31 grudnia 2008 r.

Art. 44. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2008 r., z wyjątkiem art. 25 i art. 27 – 29 oraz art. 31 ust.1, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

- ¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2052, Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 208, poz. 2018 oraz z 2004 r. Nr 11, poz. 95.
- ²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624, Nr 91, poz. 873, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2702, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 33, poz. 288, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1414 i 1417 i Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 75, poz. 519, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1027, Nr 144, poz. 1045, Nr 157, poz. 1119, Nr 170, poz. 1218 i Nr 220, poz. 1600 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 125 i Nr 35, poz. 218.
- ³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 128, poz. 1407, z 2002 r. Nr 37, poz. 329, Nr 41, poz. 365, Nr 62, poz. 558, Nr 89, poz. 804 i Nr 200, poz. 1688, z 2003 r. Nr 52, poz. 450, Nr 137, poz. 1302 i Nr 149, poz. 1452, z 2004 r. Nr 33, poz. 287 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 288, Nr 90, poz. 757 i Nr 175, poz. 1462.
- ⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 223, poz. 2220 i Nr 229, poz. 2275, z 2004 r. Nr 34, poz. 293 oraz z 2005 r. Nr 180, poz. 1495.
- ⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 7, poz. 78, z 2004 r. Nr 11, poz. 97 i Nr 96, poz. 959 oraz z 2005 r. Nr 175, poz. 1458.
- ⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, z 2003 r. Nr 137, poz. 1302 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 210, poz. 2135
- ⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 oraz z 2006 r. Nr 92, poz. 639 i Nr 126, poz. 877 Nr 170, poz. 1217 i Nr 171, poz. 1225.
- ⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 42, poz. 386 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 10, poz. 64, Nr 14, poz. 115, Nr 141, poz. 1182 i Nr 175, poz. 1462 oraz z 2006 r. Nr 66, poz. 473, Nr 92, poz. 638 i Nr 245, poz. 1774.
- ⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 23, poz. 188 i Nr 33, poz. 289 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1045 i Nr 249, poz. 1830.
- ¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494, Nr 183, poz. 1538 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1043 i 1045 i Nr 235, poz. 1699.
- ¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, Nr 92, poz. 880 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 33, poz. 289 i Nr 175, poz. 1462 oraz z 2006 r. Nr 249, poz. 1830.
- ¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, Nr 91, poz. 877, Nr 92, poz. 882, Nr 93, poz. 896, Nr 173, poz. 1808, Nr 210, poz. 2135 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 94, poz. 787, Nr 163, poz. 1362, Nr 179, poz. 1485 i Nr 184, poz. 1539 oraz z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 217, poz. 1588.

¹³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 877 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 23, poz. 188, Nr 33, poz. 289, Nr 163, poz. 1362 i Nr 178, poz. 1480 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1045, Nr 170, poz. 1217 i Nr 171, poz. 1225.

Uzasadnienie

Projekt ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii oraz ustawę o Krajowej Stacji Chemiczno - Rolniczej obejmuje swoim zakresem kwestie organizacyjne związane z wejściem w życie ustaw reformujących system nadzoru nad bezpieczeństwem żywności oraz skutków w postaci związanych z tym zmian w ustawodawstwie.

Przepisy projektu ustawy można zaszeregować w dwie zasadnicze grupy przepisów. Pierwsza grupa przepisów dotyczy zmian w poszczególnych ustawach. Natomiast przesłanki dokonywanych tam zmian są następujące:

- 1) dokonanie zmian związanych ze statusem Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, jej organów i pracowników w systemie prawa oraz zakresem jej zadań - przykładowo zmiany w ustawie o służbie cywilnej, ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko – weterynaryjnych, ustawy o państwowym zasobie kadrowym i wysokich stanowiskach państwowych, ustawy o Inspekcji Handlowej, ustawie o administracji rządowej w województwie, ustawie o swobodzie działalności gospodarczej
- 2) dokonanie zmian niezwiązanych ściśle z organizacją nowej Inspekcji, ale na podstawie doświadczeń funkcjonowania dotychczasowych Inspekcji oraz stosowania poszczególnych przepisów, mogących usprawnić jej działanie – przykładowo zmiany w ustawie o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych;
- 3) dokonanie zmian związanych z nowym zakresem zadań i kształtem organizacyjnym Krajowej Stacji Chemiczno – Rolniczej, przejmującej część zadań wykonywanych przez jednostki organizacyjne Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa – zmiany ustawy o nawozach i nawożeniu oraz ustawy o ochronie roślin;
- 4) dokonanie zmian w ustawach należących do zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, polegających na:

- a) zastąpieniu nazw dotychczasowych Inspekcji lub jej organów nazwami Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii lub jej poszczególnych organów – przykładowo zmiany w ustawie o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ustawy o paszach, ustawy o ochronie roślin, ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych,
- b) przypisaniu poszczególnych kompetencji organów dotychczasowych Inspekcji wskazanym organom Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, w szczególności przeniesienie niektórych kompetencji wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych oraz wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa na powiatowego inspektora bezpieczeństwa żywności i weterynarii albo granicznego inspektora bezpieczeństwa żywności i weterynarii – przykładowo zmiany w ustawie o ochronie roślin, ustawy o nasiennictwie, ustawy o organizacji rynków owoców i warzyw, rynku chmielu, rynku tytoniu oraz rynku suszu paszowego.

Ten ostatnio wymieniony zakres zmian wymaga szerszego uzasadnienia. Założeniem organizacyjnym Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii jest jej trójstopniowa struktura oraz pion organizacyjny przewidziany do realizacji zadań związanych kontrolą graniczną. Tego typu struktura organizacyjna występuje aktualnie tylko w Inspekcji Weterynaryjnej. Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych posiadają strukturę dwustopniową, przy czym wojewódzcy inspektorzy obu Inspekcji wykonują również zadania z zakresu kontroli granicznej. Założeniem merytorycznym przyświecającym planom powołania nowej Inspekcji było przeniesienie zadań na jak najniższy szczebel organizacyjny tej Inspekcji. Takie rozstrzygnięcie tłumaczy się charakterem zadań Inspekcji, polegających przede wszystkim na nadzorze nad warunkami weterynaryjnymi produkcji żywności pochodzenia zwierzęcego, uprawą roślin, jakością handlową artykułów rolno – spożywczych. Charakter tych zadań oraz doświadczenia nabyte w toku ich realizacji, wyraźnie wskazują na konieczność lokowania struktur organizacyjnych Inspekcji jak najbliżej producentów, wytwórców i handlowców, w celu zapewnienia efektywnej, względnie oszczędnej i racjonalnie planowanej i przeprowadzanej kontroli w zakresie wynikającym z obowiązków Inspekcji, a także możliwości szybkiego, bezpośredniego reagowania na ustalone nieprawidłowości. Projektodawca zakłada, że przy określonym, miejscowym zakresie działania powiatowego inspektora bezpieczeństwa żywności i weterynarii, zadania Inspekcji będą realizowane jednolicie, równomiernie i szczegółowo na obszarze całego kraju poprzez faktyczną możliwość dotarcia do wszystkich podmiotów objętych zakresem nadzoru Inspekcji. Omawiana zmiana organizacyjna realizuje również inny cel, polegający na przesunięciach kadrowych umożliwiających skierowanie pracowników nowej Inspekcji do zadań merytorycznych na podstawowym poziomie organizacji

(powiat). W zamyśle projektodawcy zabieg taki objąłby przede wszystkim pracowników dotychczasowych Inspekcji szczebla wojewódzkiego. Przewiduje się również, że w związku z takimi rozwiązaniami nastąpi pełniejsze wykorzystanie bazy laboratoryjnej, a także zasobów kadrowych i majątkowych dotychczasowych Inspekcji. Natomiast połączenie bazy laboratoryjnej dotychczasowych Inspekcji pokryje zapotrzebowanie analityczne wynikające z kontroli planowanych i doraźnych oraz z obowiązujących aktów prawnych. Jednocześnie, konsolidacja bazy laboratoryjnej spowoduje lepsze wykorzystanie specjalistycznego sprzętu i kadry analitycznej. W połączonej Inspekcji zostaną wyeliminowane obszary dublowania się analiz laboratoryjnych wykonywanych do tej pory przez poszczególne Inspekcje. Przeprowadzanie kontroli i sprawowanie nadzoru z poziomu powiatu spowoduje ponadto szybszy przepływ informacji o produkcie i przyczyni się również do oszczędności m.in. w zakresie ograniczenia kosztów dojazdów i diet.

Biorąc pod uwagę powyższe przepisy niektórych ustaw z zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi zgodnie z brzmieniem projektu ulegają głębszej nowelizacji, w szczególności ustawa o ochronie roślin oraz ustawa o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych. O ile w przypadku regulacji w zakresie spraw związanych z ochroną zdrowia zwierząt, zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt oraz pasz, czyli obszaru szeroko rozumianej administracji weterynaryjnej nie istnieje potrzeba ustanawiania przepisów dotyczących przesunięć zadań i kompetencji na powiatowych albo granicznych inspektorów bezpieczeństwa żywności i weterynarii (ograniczając się jedynie do stosownej zmiany nazewnictwa), to w przypadku regulacji dotyczących jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych, regulacji poszczególnych rynków, na które rozciągają się kompetencje nadzorcze Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych oraz regulacji prawnych z obszaru ochrony roślin należało zmienić nie tylko nazwę, ale również usytuowanie organu w strukturze Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii odpowiedzialnego za realizację określonego zadania. Zatem, poza utworzeniem nowej Inspekcji, najistotniejsze zmiany, stanowiące również zasadniczy sens reformowania struktur Inspekcji podległych Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi polegają na przeniesieniu licznych zadań z zakresu ochrony roślin, nasiennictwa oraz kontroli jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych na poziom struktur powiatowych (jak obecnie w obszarze weterynarii). W związku z tym zadania z zakresu między innymi kontroli fitosanitarnej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów w miejscach ich wytwarzania, składowania i przechowywania, a także środków transportu służących do ich przewożenia, wystawiania świadectw fitosanitarnych i zaświadczeń, kontroli nad zabiegami oczyszczania, odkażania i przerobu płodów rolnych, odkażania gleby, obiektów, przedmiotów i środków transportu oraz zachowania przerwy w uprawie w związku z nałożoną kwarantanną, prowadzenia ewidencji występowania organizmów kwarantannowych, pobierania próbek gleby, podłoży, roślin,

produktów roślinnych i przedmiotów do badań laboratoryjnych, wydawania paszportów roślin i etykiet urzędowych, przyjmowania i rozpatrywania wniosków o wpis do rejestru producentów, eksporterów, importerów oraz dystrybutorów roślin i produktów roślinnych, ewidencjonowania przedsiębiorców wykonujących działalność w zakresie konfekcjonowania lub obrotu środkami ochrony roślin poprzez wpisywanie ich do rejestru działalności regulowanej oraz kontrolowanie tych przedsiębiorców, kontroli jakości środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu, kontroli prawidłowości stosowania środków ochrony roślin, monitorowania zużycia środków ochrony roślin, kontroli jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych, czynności z zakresu nadzoru nad rynkami owoców i warzyw, chmielu, wina i innymi, w tym wydawanie certyfikatów, przyjmowania zgłoszeń, prowadzenia rejestrów itp. po utworzeniu Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii będą realizowane przez struktury lokalizowane na obszarze powiatów albo w punktach kontroli granicznej. Natomiast wojewódzki inspektor bezpieczeństwa żywności i weterynarii jako organ wyższego stopnia w stosunku do powiatowych i granicznych inspektorów, poza nielicznymi, określonymi precyzyjnie w ustawach zadaniami i kompetencjami, będzie działał przede wszystkim jako organ odwoławczy w zakresie procedur administracyjnych i jako organ nadzorujący w zakresie prawidłowości realizacji zadań merytorycznych przez powiatowych inspektorów. Samoistne zadania wojewódzkich inspektorów ustanowiono głównie według kryterium negatywnego, tzn. powierzono tym organom Inspekcji takie zadania, które, ze względów organizacyjnych, technicznych lub ze względu na swoją specyfikę nie będą mogły być wykonane przez jednostki powiatowe. Dotyczy to między innymi badań laboratoryjnych, szkoleń inspektorów, prowadzenia rejestrów i innych baz danych obejmujących lub dotyczących obszarów większych niż właściwość powiatowego inspektora.

Wyjaśnienia wymaga również przyjęcie przez projektodawcę określonego katalogu nowelizowanych ustaw. Projektodawca przyjął, że dokonuje nowelizacji tych ustaw, w których oprócz zmiany nazwy Inspekcji lub jej poszczególnych organów dokonuje również innych zmian o węższym lub szerszym zakresie. Natomiast wprowadzeniu w pozostałych aktach prawnych w systemie prawa adekwatnego nazewnictwa i odzwierciedleniu stanu faktycznego służy uniwersalna formuła zaprojektowana w art. 42 projektu, zgodnie z którą określone w odrębnych przepisach (poza tymi, które są nowelizowane projektowaną ustawą) zadania, uprawnienia i obowiązki organów dotychczasowych Inspekcji przejmą stosownie do swojej właściwości organy Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii oraz ilekroć w przepisach objętych systemem prawa (poza tymi, które są nowelizowane projektowaną ustawą) jest mowa o dotychczasowych Inspekcjach albo ich organach należy przyjąć, że jest mowa w Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii albo jej organach.

Druga grupa przepisów projektu ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii oraz ustawę o Krajowej Stacji Chemiczno - Rolniczej

obejmuje swoim zakresem kwestie organizacyjne związane z utworzeniem tych jednostek. Zatem przewiduje się w nich zniesienie z dniem 30 czerwca 2008 r. następujących centralnych organów administracji rządowej Głównego Lekarza Weterynarii, Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych, a także wojewódzkich lekarzy weterynarii, powiatowych lekarzy weterynarii i granicznych lekarzy weterynarii, wojewódzkich inspektorów ochrony roślin i nasiennictwa oraz wojewódzkich inspektorów jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych. Ponadto z dniem 30 czerwca 2008 r. zostaną zlikwidowane Główny Inspektorat Weterynarii, wojewódzkie inspektoraty weterynarii, powiatowe inspektoraty weterynarii oraz graniczne inspektoraty weterynarii, w tym graniczne posterunki kontroli, Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz wojewódzkie inspektoraty ochrony roślin i nasiennictwa Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych, delegatury zamiejscowe Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych oraz wojewódzkie inspektoraty jakości handlowej artykułów rolno - spożywczych i ich oddziały. Oznacza to, że Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii powstaje jako jednostka nowa, a nie poprzez przekształcenie wyżej wymienionych jednostek. Te ulegną z mocy prawa likwidacji. Z dniem 30 czerwca 2008 r. zostanie również zlikwidowana dotychczasowa Krajowa Stacja Chemiczno – Rolnicza oraz podległe jej okręgowe stacje chemiczno – rolnicze. Pomimo analogicznej nazwy ma się tutaj do czynienia również z nową a nie przekształconą jednostką organizacyjną. Projekt ustawy reguluje również kwestie stosunków pracowniczych pracowników zatrudnionych w likwidowanych jednostkach oraz przeniesienia składników majątkowych likwidowanych jednostek (art. 25 i art. 26). Bardziej szczegółowe rozwiązania w tym zakresie, w tym zasady na jakich ma się opierać uzyskanie statusu pracownika nowych jednostek oraz nabycie przez nie majątku znajdują się w art. 28 i art. 29 oraz w przepisach dotyczących powołania Pełnomocnika do spraw organizacji Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii oraz Krajowej Stacji Chemiczno – Rolniczej i okręgowych stacji chemiczno – rolniczych. To właśnie do zadań Pełnomocnika należeć będzie zorganizowanie tych jednostek poprzez przygotowanie propozycji w zakresie rozmieszczenia organów Inspekcji i terytorialnego zakresu ich działania, propozycji w zakresie liczby okręgowych stacji, ich rozmieszczenia oraz terytorialnego zakresu działania, poprzez podejmowanie czynności związanych z przekazaniem jednostkom organizacyjnym Inspekcji nieruchomości oraz pozostałego mienia, które przeszło w trwałe zarząd lub zarząd tych jednostek, podejmowanie czynności związanych z przekazaniem Krajowej Stacji i okręgowym stacjom nieruchomości oraz pozostałego mienia, które przeszło w trwałe zarząd lub zarząd Krajowej Stacji i okręgowych stacji, uregulowanie stosunków pracy z pracownikami likwidowanych jednostek oraz podejmowanie innych czynności niezbędnych do rozpoczęcia działalności Inspekcji oraz Krajowej Stacji i okręgowych stacji. Instytucja Pełnomocnika, w założeniu projektodawcy,

zastanie powołana w celu zapewnienia zorganizowania nowej Inspekcji z jednoczesnym zapewnieniem ciągłości realizacji zadań wynikających z zakresu działania dotychczasowych instytucji, które, jak wyżej wspomniano, mają ulec likwidacji. Zapewnienie tej płynności wydaje się konieczne ze względu na potrzebę uniknięcia chaosu organizacyjnego, który mógłby zaistnieć w przypadku likwidacji dotychczasowych i jednoczesnym powołaniu nowych jednostek, bez podjęcia uprzednich działań organizacyjnych w zakresie regulacji statusu pracowników oraz stosunków majątkowych. W zamiarze projektodawcy z chwilą likwidacji, z mocy prawa, wskazanych w projekcie ustawy jednostek, nowe instytucje powinny być przygotowane w sensie organizacyjnym, kadrowym oraz majątkowym do realizacji wyznaczonych przepisami zadań. W projekcie przyjęto bowiem, że z dniem wejścia w życie ustawy organy nowej Inspekcji przejmą prowadzenie wszelkich spraw prowadzonych przez właściwe organy Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych, natomiast Krajowa Stacja i podległe jej okręgowe stacje przejmą, stosownie do swojej właściwości, prowadzenie wszelkich spraw prowadzonych przez dotychczasową Krajową Stację Chemiczno-Rolniczą oraz dotychczasowe okręgowych stacji chemiczno-rolniczych. W ramach przejęcia prowadzenia spraw nastąpi przejęcie wszelkiej dokumentacji w formie papierowej lub w formie danych zapisanych na elektronicznych nośnikach informacji, prowadzonych rejestrów, wykazów, wydruków, list, korespondencji, zbiorczych opracowań i materiałów informacyjnych lub szkoleniowych. Możliwość w miarę bezkolizyjnego przejścia zadań realizowanych w strukturze nowej jednostki musi być zatem poprzedzona sekwencją czynności organizacyjnych, logistycznymi, a także prawnych umożliwiającymi wykonywanie przez nią zadań z chwilą jej powołania. Takiemu rozwiązaniu służy również określona w projekcie ustawy koncepcja regulacji stosunków pracowniczych. W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 25 projektu ustawy, pracownicy dotychczasowych Inspekcji oraz Krajowej Stacji Chemiczno – Rolniczej i podległych jej okręgowych stacji, co do zasady, z dniem 1 lipca 2008 r. mają stać się pracownikami Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii albo Krajowej Stacji Chemiczno – Rolniczej lub podległych jej okręgowych stacji. Zasady takiego zatrudnienia określają przepisy art. 28 projektu ustawy. Pracownikom umieszczonym w wykazach, o których mowa w ust. 1 – 3 tego artykułu, Pełnomocnik jest zobowiązanych zaproponować, w terminie do dnia 1 marca 2008, nowe warunki pracy i płacy w ramach zatrudnienia od dnia 1 lipca 2008 r. w nowoutworzonych jednostkach. Pracownicy ci, w terminie miesiąca od dnia otrzymania oświadczenia Pełnomocnika zawierającego propozycje nowych warunków pracy i płacy, składają Pełnomocnikowi oświadczenia o przyjęciu albo odmowie ich przyjęcia. W razie niezłożenia oświadczenia w terminie, przyjmuje się, że pracownik odmawia przyjęcia zaproponowanych warunków pracy i płacy. Natomiast w przypadku niezaproponowania przez Pełnomocnika w określonym w projekcie terminie

nowych warunków pracy i płacy albo niezgodnienia nowych warunków pracy i płacy dotychczasowe stosunki pracy pracowników wygasają z dniem 30 czerwca 2008 r. Należy również zwrócić uwagę, że zachowano równocześnie możliwość wcześniejszego rozwiązania stosunku pracy z pracownikiem za wypowiedzeniem na zasadach ogólnych Kodeksu pracy. Powyższe rozwiązanie ma realizować dwa zasadnicze cele. Po pierwsze, możliwość ukształtowania przez Pełnomocnika struktury zatrudnienia w nowych jednostkach poprzez propozycje nowych warunków pracy, np.; co do zakresu zadań, miejsca jej wykonywania, itp.; (ewentualnie możliwość niezłożenia propozycji w tym zakresie). Projektodawca zakłada przy tym, że w strukturze zatrudnienia w nowopowstałych jednostkach nastąpi przesunięcie w kierunku zwiększenia zatrudnienia na stanowiskach związanych z wykonywaniem merytorycznych zadań tych jednostek, kosztem zatrudnienia w dotychczasowych jednostkach na stanowiskach związanych z ich obsługą administracyjną i logistyczną. Jednocześnie proponowane rozwiązania mają na celu zapewnienie ochrony pracowników nie mniejszej niż rozwiązania określone w przepisach Kodeksu pracy, ze względu na zaproponowany w projekcie okres pomiędzy terminem ewentualnego niezłożenia propozycji nowych warunków pracy i płacy albo odmowy ich przyjęcia, a ustaniem stosunku pracy z tego powodu.

W założeniu zachowania ciągłości procesów związanych z zadaniami likwidowanych jednostek i płynnego przejścia realizacji tych zadań przez jednostki utworzone wpisuje się również grupa przepisów projektu ustawy, dotyczących kwestii właściwości organów w stosunku do spraw będących w toku, przekazywania dokumentów oraz przepisów dotyczących trwałości rozstrzygnięć zapadłych w trakcie działania likwidowanych jednostek. W związku z tym, zgodnie z projektem postępowania niezakończona decyzją ostateczną, prowadzone przez organy Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych, z dniem wejścia w życie ustawy, będą prowadzić organy Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii stosownie do swojej właściwości. Zatem mimo prawnej likwidacji dotychczasowych organów prowadzących postępowania, projektodawca przyjął, jako rozwiązanie optymalne organizacyjnie oraz słuszne z punktu widzenia podmiotów zainteresowanych, jest sytuacja kontynuowania tych postępowań przez organy powoływanej Inspekcji, stosownie do swojej właściwości. Wyrazem dążenia przez projektodawcę, z jednej strony do zachowania trwałości rozstrzygnięć zapadłych w okresie działania likwidowanych Inspekcji, z drugiej - do nieobciążania podmiotów koniecznością aktualizacji lub potwierdzenia nabytych uprawnień jest przepis stanowiący, że świadectwa zdrowia, weterynaryjne dokumenty identyfikacyjne, świadectwa jakości handlowej, paszporty, świadectwa fitosanitarne, zaświadczenia potwierdzające spełnienie wymagań specjalnych, dotyczących miejsca uprawy lub wytwarzania roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, świadectwa oceny polowej, świadectwa oceny cech zewnętrznych materiału siewnego ziemniaka, informacje o

dyskwalifikacji materiału siewnego oraz inne zaświadczenia, dokumenty znaki, numery wydane albo nadane, na podstawie obowiązujących przepisów, przez organy dotychczasowych Inspekcji oraz dotychczasową Krajową Stację Chemiczno – Rolniczą i podległe jej okręgowe stacje chemiczno – rolnicze zachowują ważność.

W przypadku kontroli podmiotów przeprowadzanych przez organy dotychczasowych Inspekcji, założono, że z dniem wejścia w życie ustawy o Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii, będą się one toczyć na podstawie przepisów tej ustawy, czym z kolei projektodawca dał wyraz woli uniknięcia sytuacji dualizmu prawnego (działania w określonej grupie przypadków przepisów uchylanych) i wprowadzenia jednocześnie i powszechnie jednolitych standardów w obszarze czynności związanych z kontrolą. Zgodnie z projektowaną ustawą zezwolenia na dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu wydane na podstawie dotychczasowych przepisów przez ministra właściwego do spraw rolnictwa zachowują ważność, co oznacza przyjęcie zasady trwałości wydanych decyzji i tym samym nabytych przez określone podmioty uprawnień. Analogiczne postąpiono w przypadku pozwoleń na wprowadzenie nawozów do obrotu. Natomiast wnioski o wydanie zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu oraz wnioski o dopuszczenie substancji aktywnej do stosowania w środkach ochrony roślin przez Komisję Europejską, a także wnioski o wydanie pozwolenia na wprowadzenie nawozu do obrotu, złożone do dnia wejścia w życie projektowanej ustaw minister właściwy do spraw rolnictwa (jako organ dotychczas właściwy) przekaze wraz z dokumentacją w tym zakresie Dyrektorowi Krajowej Stacji, który w świetle projektowanych przepisów, będzie właściwy do wydawania zezwoleń w tym zakresie. Dyrektorowi Krajowej Stacji zostanie również przekazany rejestr środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu oraz wykaz nawozów, które można wprowadzać do obrotu. Projekt przewiduje, że szczegółowe metodyki dotyczące produkcji roślin, z zachowaniem integrowanej ochrony roślin, zatwierdzone przez Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zachowają ważność do czasu opracowania metodyk w tym zakresie przez Krajową Stację Chemiczno-Rolniczą. Zachowają ważność również certyfikaty stanowiące poświadczenie stosowania integrowanej produkcji, wydawane na podstawie obowiązujących przepisów przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, a także znak integrowanej produkcji wraz z numerem producenta. Dyrektorowi Krajowej Stacji Chemiczno-Rolniczej zostaną przekazane ewidencje producentów roślin stosujących integrowaną produkcję wojewódzcy inspektorzy ochrony roślin i nasiennictwa, które następnie Dyrektor Krajowej Stacji przekaze dyrektorom okręgowych stacji właściwym ze względu na miejsce położenia upraw prowadzonych z zastosowaniem integrowanej produkcji.

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie z dniem 1 lipca 2008 r. Natomiast przepisy dotyczące uregulowania stosunków pracy z pracownikami likwidowanych jednostek oraz przekazania nieruchomości będących w trwałym zarządzie oraz pozostałego

mienia będącego w zarządzie likwidowanych, zatem przepisy związane z powołaniem i zakresem działalności Pełnomocnika weszły w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia projektowanej ustawy, co jest uzasadnione koniecznością podjęcia działań zmierzających do zorganizowania nowoutworzonych jednostek.

Przepisy projektowanej ustawy nie zawierają norm technicznych, w związku z tym projekt nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji i norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt ustawy, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), został umieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Materia projektu ustawy nie jest objęta prawem Unii Europejskiej i w tym sensie projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie znajduje się w Programie prac legislacyjnych Rady Ministrów.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowana ustawa będzie miała wpływ na przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie produkcji i obrotu artykułami rolno-spożywczymi. Jednakże wydaje się, że nowe regulacje nie będą miały istotnego wpływu na wzrost uciążliwości funkcjonowania producentów i sprzedawców. Przejęcie przez nowotworzoną Inspekcję Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii części zadań Inspekcji Handlowej w zakresie kontroli obrotu detalicznego artykułami rolno-spożywczymi przyczyni się do zwiększenia skuteczności kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych na wszystkich etapach produkcji i obrotu. Kontrola obejmie produkcję, obrót hurtowy i detaliczny. W ten sposób zostaną wyeliminowane obszary aktualnie pokrywających się kompetencji służb kontroli. Włączenie do scentralizowanej pionowej struktury Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności wojewódzkich inspektoratów, działających dotychczas w ramach administracji zespolonej w województwie, skutkuje zmianą w zakresie zadań wojewody. Ponadto projekt będzie oddziaływał na pracowników Inspekcji Weterynaryjnej, Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych oraz pracowników Inspekcji

Handlowej wykonujących zadania z zakresu przekazanego do realizacji przez Inspekcję Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii.

2. Konsultacje

Projekt ustawy zostanie skonsultowany z niżej wymienionymi organizacjami:

1. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”
2. Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”
3. Związek Zawodowy Rolników „Samoobrona”
4. Krajowa Izba Lekarsko – Weterynaryjna
5. Krajowa Rada Izb Rolniczych
6. Ogólnopolski Związek Zawodowy Lekarzy Weterynarii Inspekcji Weterynaryjnej
7. Krajowy Związek Rolników Kółek i Organizacji Rolniczych
8. Konfederacja Pracodawców Polskich
9. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Lekarzy Weterynarii Wolnej Praktyki „*Medicus Veterinarius*”
10. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Weterynarii
11. Polskie Towarzystwo Nauk Weterynaryjnych, Ogólnopolskie Stowarzyszenia Techników Weterynarii „ESKULAP”
12. Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych
13. Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych
14. Polska Izba Nasienna
15. Związek Twórców Odmian Roślin Uprawnych
16. Federacja Związków Pracodawców, Dzierżawców i Właścicieli Rolnych,
17. Federacja Związków Producentów Rolnych
18. Krajowa Sekcja Pracowników Ochrony Roślin przy Zarządzie Głównym Związków Zawodowych Pracowników Rolnictwa RP, Oddział Zamiejscowy Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa
19. Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego
20. Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin
21. Rada Gospodarki Żywnościowej
22. Sekcja Krajowa Pracowników Administracji Rządowej i Samorządowej NSZZ Solidarność, Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa
23. Stowarzyszenie Producentów Środków Ochrony Roślin
24. Związek Szkółkarzy Polskich
25. Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników

26. Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa RP
27. Polska Federacja Producentów Żywności
28. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych LEWIATAN
29. Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”
30. Związek Zawodowy Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”
31. Federacja Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych
32. Polska Izba Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych Polfarmed
33. Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”
34. Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka
35. Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego
36. Polskie Zrzeszenie Producentów Bydła Mięsnego
37. Polski Związek Owczarski
38. Polski Związek Hodowców Koni
39. Polski Klub Wyścigów Konnych
40. Związek Hodowców i Przyjaciół Wschodniopruskiego Konia Pochodzenia Trakeńskiego w Polsce
41. Stowarzyszenie Hodowców i Użytkowników Kłusaków
42. Polskie Towarzystwo Kuce Szetlandzkie
43. Polski Związek Pszczelarski
44. Stowarzyszenie Pszczelarzy Zawodowych
45. Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz
46. Polski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu
47. Krajowa Rada Drobiarstwa – Izba Gospodarcza w Warszawie
48. Polski Związek Hodowców i Producentów Gęsi
49. Ogólnopolski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Przepiórek
50. Polski Związek Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych
51. Zrzeszenie Hodowców Nutrii
52. Krajowy Związek Hodowców Królików
53. Polski Związek Hodowców Królików
54. Polska Federacja Związków Hodowców Szynszyli
55. Polski Związek Hodowców Strusi
56. Polski Związek Hodowców Jeleniowatych
57. Izba Gospodarcza Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz
58. Polkarma Polskie Stowarzyszenie Producentów Karmy dla Zwierząt Domowych
59. Polski Związek Producentów Pasz
60. Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami
61. Ogólnopolskie Towarzystwo Ochrony Zwierząt OTOZ - „Animals”

62. Fundacja „Powrót Pegaza”
63. Fundacja „Zwierzęta i My”
64. Fundacja Międzynarodowy Ruch na Rzecz Zwierząt VIVA!
65. Fundacja „Animals”
66. Klub „Gaja” Stowarzyszenie Ekologiczno - Kulturalne
67. Stowarzyszenie Przyjaciół Zwierząt „AMICUS ”
68. Polska Liga Ochrony Zwierząt
69. Polski Związek Producentów, Eksporterów i Importerów Mięsa
70. Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy
71. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji
72. Unia Polskiego Przemysłu Chłodniczego
73. Związek Prywatnych Przetwórców Mleka
74. Polskie Stowarzyszenia Przetwórców Ryb
75. Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich
76. Polskie Towarzystwo Rybackie
77. Związek Producentów Ryb
78. Krajowy Związek Zrzeszeń Producentów Ryb
79. Polska Federacja Producentów Żywności
80. Stowarzyszenie Producentów i Dystrybutorów Mięsa Strusiego „Struś – Pol”
81. Polska Izba Gospodarki Odpadami
82. Związek Pracodawców Przemysłu Utylizacyjnego
83. Polski Związek Łowiecki
84. Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego UPEMI
85. Polska Izba Biznesu Żywnościowego
86. Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego
87. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji
88. Krajowe Porozumienie Spółdzielni Mleczarskich
89. Forum Związków Zawodowych
90. Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych
91. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Dzierżawców i Administratorów Nieruchomości Rybackich Skarbu Państwa
92. Ogólnopolski Związek Pracodawców Rybackich
93. Polskie Stowarzyszenie Przetwórców Ryb
94. Stowarzyszenie Armatorów Rybackich
95. Stowarzyszenie Rybaków Zalewu Wiślanego
96. Zrzeszenie Rybaków Morskich
97. Zrzeszenie Rybaków Zalewu Szczecińskiego, Kamieńskiego i Jeziora Dąbie

98. Krajowy Związek Zrzeszeń Producentów Ryb
99. Polskie Towarzystwo Rybackie Zakład Hodowli Ryb Łososiowatych w Rutkach
100. Związek Powiatów Polskich
101. Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej
102. Polski Związek Rolników Ekologicznych
103. Stowarzyszenie Producentów Żywności Metodami Ekologicznymi Ekoland
104. Augustowsko-Podlaskie Stowarzyszenie Eko-Rolników
105. Zrzeszenie Wytwórców Polskiego Rolnictwa Ekologicznego
106. Polski Klub Ekologiczny
107. Polskie Towarzystwo Rolników Ekologicznych
108. Federacja Konsumentów
109. Stowarzyszenie Konsumentów Polskich
110. Zrzeszenie Pszczelarzy „APIPOL”
111. Zespół Normalizacyjny ds. Mleka i Przetworów Mlecznych przy Krajowym Związku Spółdzielni Mleczarskich - Związku Rewizyjnym
112. Krajowa Rada Winiarstwa i Miodosytnictwa

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na budżety jednostek samorządu terytorialnego, natomiast w zakresie zmian związanych z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych będzie miała wpływ na dochody i wydatki budżetu państwa. Związane jest to z rozszerzeniem dotychczasowej struktury Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno – Spożywczych oraz Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, które opierały działalność na wojewódzkich strukturach, a w projektowanej strukturze inspektorzy znający specyfikę tej kontroli zostaną zatrudnieni również na poziomie powiatów oraz w granicznych inspektoratach nowej Inspekcji. Wpływy do budżetu będą związane z uszczelnieniem kontroli, a co za tym idzie większym oddziaływaniem na producentów niespełniających wymagań w zakresie objętym nadzorem Inspekcji. Jednocześnie lepsza organizacja pracy pozwoli na ograniczenie wydatków budżetowych poprzez dokonanie szeregu oszczędności m.in. w zakresie ograniczenia kosztów dojazdów i diet, a także pełniejsze wykorzystanie bazy laboratoryjnej oraz zasobów kadrowych i majątkowych. Połączona baza laboratoryjna pokryje zapotrzebowanie analityczne wynikające z kontroli planowych i doraźnych oraz z obowiązujących aktów prawnych. Jednocześnie, konsolidacja bazy laboratoryjnej spowoduje lepsze wykorzystanie specjalistycznego sprzętu i kadry analitycznej. Nastąpi przesunięcie środków przeznaczonych na kontrolę jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych z części budżetu, której dysponentem jest wojewoda do części, której dysponentem jest minister

właściwy do spraw rolnictwa. Racjonalizacja kosztów, organizacji pracy, wykorzystania personelu i bazy laboratoryjnej, pozwoli perspektywicznie na ograniczenie wydatków budżetowych. Nie mniej jednak, projekt ustawy w 2007 r. spowoduje skutki finansowe związane z powołaniem pełnomocnika ds. organizacji Inspekcji Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii oraz Krajowej Stacji Rolniczo – Chemicznej i okręgowych stacji chemiczno – rolniczych. Przewiduje się, że koszty związane z wynagrodzeniem Pełnomocnika wraz z pochodnymi wyniosą ok. 40 tys.. zł brutto w 2007 r. oraz ok. 80 tys.. zł brutto w I połowie 2008 r.

3. Wpływ regulacji na rynek pracy

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na rynek pracy. Kadra Inspekcji zostanie utworzona na bazie dotychczasowych pracowników służb kontroli. Przewiduje się przejęcie części etatów z Inspekcji Handlowej.

4. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość

Projektowana ustawa będzie miała pośredni wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Inspekcja Bezpieczeństwa Żywności i Weterynarii z racji połączenia trzech inspekcji wzmocni i poszerzy nadzór nad produkcją żywności oraz obejmie pełną kontrolą wszystkie wytwarzane produkty zapewniając im wysoki poziom bezpieczeństwa. Poprzez objęcie przez jedną instytucję kontroli na wszystkich etapach produkcji, obrotu hurtowego i detalicznego, zwiększy się skuteczność zwalczania nieuczciwej konkurencji wśród producentów oraz podmiotów zajmujących się obrotem produktami i artykułami. Eliminacja z rynku produktów niespełniających wymagań i deklaracji zapewni ochronę interesów konsumenta. Pełna konsolidacja służb kontroli pozwoli na kompleksowe przeprowadzenie jednej kontroli podmiotów i jednocześnie umożliwi swobodne prowadzenie działalności gospodarczej podmiotowi, bez potrzeby przeprowadzania kontroli przez poszczególne Inspekcje.

5. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionów

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na sytuację i rozwój regionów.